14-12-02ರ. ಜನಾರ್

ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಸನ್ನಃ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು.

Scanned by CamScanner

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯೇಭ್ಯೋನಮಃ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು.

ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ । ರಾಮಹಾನಾಮದಲಿ ತ್ರೈಜಗ ।
ದಾಮಹಾಮುನಿ ನಿರ್ಜರಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುವನು ॥
ಪ್ರೇಮದಿ ಭಕ್ತಿಗೊಂಡು ಪಾಲಿಪ । ಶ್ರೀಮಹಾಪರಶಿವನಿ ಪ್ರೀತಿಲಿ ।
ಭೂಮಿಯರವಿಲಸನ್ನ ಹರುಷದೊಳ್ ಶ್ರೀಮಹಾಕೈಲಯ ॥ ೧ ॥

(೧) ಶಿವನ ವದನಗಳೊಳಗೆ ಜನಿಸಿ । ಭುವಿಗೆ ಲಿಂಗಗಳಿಂದ ತಿಳಿಗೆಯುಳ್ಳ । (೧)
ಲವನಿಯೊಳವತರಿಸಿ ಶಿವವ ಸ್ಥಾಪಿಸೆಯಾಗಿದರು ॥
ತವರೂದಿಂ ಪೀಠಗಳ ಕಟ್ಟಿದನು । ಭುವಿಯೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪಾವನ ।
ಭುವನ ಪೂಜಿತ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುವೆ ॥ ೨ ॥

ಶಿವನ ಪಾರ್ವತಿ ನಂದಿಗಣಪತಿ । ಷಣ್ಮುಖನು ವೀರೇಶಮೂರ್ತಿ ।
ನವನಿಂತಿಗಳು ಪೀಸರಾಂತ ವ್ಯಷ್ಟಿಭಿನ್ನ ಬ್ರಿಗಿ ವರದಲಿದ ॥
ಶಿವನ ಪ್ರಮಥರ ರುದ್ರಗಣರ । ಸುವಿಮಲ ಚರಣಗಳ್ ನೆನೆಯುತ ।
ಲವರ ಕೃಪೆಯಿಂ ಪೇಳ್ವೆನೀ ಕೈಲಯ ಹರುಷದಲಿ ॥ ೩ ॥

ಅಸಮಕಲ್ಯಾಣದಲಮರದಾ। ಬಸವರಾಜನ ಚೆನ್ನಬಸವನ।
ಕುಶಲ ಪ್ರಭುದೇವರನು ಮಾಚಿಯ ಸಿದ್ಧರಾಮನನು॥
ಕುಶಲದಿಂ ನೆನೆಯುತ್ತ ನಾನಿಹೆ। ಪಶುಪತಿಯು ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯ।
ನುಸುರುವೆನು ಪಾಲಿಸುವುದೆನ್ನುತ ಬೇಡುವೆನು ಮುದದಿ॥ ೪॥

ಕಾಳಗಿಯಿಂದಲಿ ಪ್ರಳಯ ಮೆಂಟೆ ವಿಲಾಸದಿಂದಲಿ ಶೋಭಿತಾಬ್ಧರ।
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲು ಕರುನಾಡಿಗಲ್ಯಾನಂದದಿಂ ಬಂದು॥
ಈಗನೆಲೆನೆಲೆ ನೆನಿಸಿ ಮೆಂಕ [illegible] ಜಗದಾಚಾರ್ಯ ಪಾಲಿಸು।
ದೇಶಕೇಂದ್ರನೆ ವಿಮಲ ಬನ್ನಿಲ ಬಸವ ಗುರುವರನೆ॥ ೫॥

ಧರೆಗಿರುವ ಗಂಡರದೊಳಗೆ ವಾರ್। ಕರುಣಾನಿಧಿ ದೇವದೃಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದನ।
ಪರಮ ವಂಶದಿ ಮೆರೆವ ಶಂಕರಗೌಡ ನೊಂದಾದಿನ॥
ಸಿರಸಿದಲಿ ಕಾಂಚ್ಯೂರು ನಗರಕೆ। ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಪಾವನ।
ಚರಿತರಾಗಿಹ ಚೆನ್ನಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣುತಲಿ॥ ೬॥

ಚೆನ್ನಬಸವನು ಕವಿಯು ಕೇಳ್ದೆ। ಮನ್ನ ಗಂಧ್ರ ಪಂಚಗ್ರಂಥ ಮಾರ್।
ಮನವ ಪಂಡಿತ ಬಸವಲಿಂಗವರೋಲ್ಗೆ ಕವಿವರರು॥
ಧನವ ಕವರಾಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ। ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿತವನಿ।।
ಕನ್ನವಶ ಕೊಳು ಕಾಲದಿ ಪೇಳ್ದರು ವೀರಶೈವರಿಗೆ॥ ೭॥

ಆವರ ಭಾಗ್ಯವನು ನವರಚಿತ ತುರಗತೆ। ಯಾವರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯು ವರ ಯೋಗ್ಯತೆ।
ಯಾವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮರು ವಿನುತರಾಗುತಲಿ॥
ಭುವನದೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಶಕ್ತಿಯು। ಇವರ ಬಾಯ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಸ।
ಭುವನದೊಳು ಕನ್ನಡದ ವತ್ಸರವಿದ್ದರವ ನೋಡನೆ॥ ೮॥

ಇವನ ಪ್ರೀತಿಯು ನಳಿಸಿ ಕೊಂಡಿವ। ಕವಿ ಕೊಡನೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಕಲಿತು।
ಭುವನದಲಿ ವರ ಶಿವ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು।
ಆವರು ಮುನಿ ಮಾನ್ಯ ಪುರುಷರಿನ್ನಿತು। ಅವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಪರಿಯು ದೆಸೆ ದೆಸೆ।
ಗುರುವರ ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಪರು॥ ೯॥ (೨)

(೨) ವರಸುಕವಿಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹರುಷದಿ। ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಶರಣರ।
ವರಪುರಾಣ ವರಚಿಸಿ ಹರುಷವ ಗೆಳೆಯ ಪ್ರೇಮದನೆ॥
ಪರಮ ಕರುಣದೊಳವರು ಸಂಸ್ಕೃತ। ವರಸಿ ಹಳಗನ್ನಡದಿ ಪೇಳಿದ।
ಚರಿತೆಯ ಧರ್ಮವದಾಗದಿಮ್ಮಗೆ ಅಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಲಿ॥ ೧೦॥

ನಿಮ್ಮ ದಯದಿಂದಲಿ ಪುರಾಣವ। ಕೊಡಿದರು ಮೊಬ್ಬೊಳು ರಚಿಪುದು।
ನಿಮ್ಮ ಪರಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯ ವರಪುರಾಣಗಳ॥
ಭಕ್ತಿಯ ದಲಿ ರಚಿಸಿ ಶ್ರೀ(ಭಕ್ತ) ಮಾನವರ ಮಹಿಮೆಗಳ ಕೇಳ್ವ।
ನಿಮ್ಮ ಅಳಗನ್ನಡದಿ ಪೇಳುವ ದಿನ್ನತಿಯು ತೃ॥ ೧೧॥

ಅವರು ಮಾಲಿಪಾಟೀಲರಾದರು। ಅವರಿಗೆಳೆಯನಿತಿಲ್ಲ ಸವರ್ಣವ।
ದವರ ದಯೆದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ವಿನಯಾದಿಗಳ ಪ್ರಾಣಿಸುತಲಿ॥
ಇವರ ವಚನವ ಮನ್ನಿಸುತನಿ। ನವನಿಂತಿಳುಹಿ ಸಲಾಂತು ಜೋಳಿಗೆ।
ಕವಿ ವರೇಣ್ಯರು ಮೆಚ್ಚುವಂದದಿ ಚೆನ್ನವಾಗಯಲಿ ॥೧೨॥

ಅವನಿಸುಲಕ್ಷಣವಾದ ಪಾವನ। ಕವಿತೆಯನು ನುಡಿಯಿಸುವುದೆನುತಲಿ।
ಇವನ ಗುರುವರರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪೇಳಲನುಗೈದೆ॥
ಭುವನ ಜನರತ್ಯಂತ ಹರುಷದಿ। ಇವನ ಕಾವ್ಯವಿದಂ ಮುತ್ತೆಳೆಯುತ।
ತವೆ ಸುಭಕ್ತಿಯಲದನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪಠಿಪುದನು ದಿನದಿ ॥೧೩॥

ಈ ಚರಿತೆಗಾದಿಯನು ಪೇಳುವೆ। ಕೇಳುತಾದರದಿ ಭುವನ ಕಾಶ್ರಯ।
ವಾ ಚರಾಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗತಿ ಜೀವನಾಧಾರ॥
ವಾಚಿಸಲಕರಿದಲ್ಲವೆಂಬೆಲು। ವೀಚಿಗಳ ಘನಲಾಭನಗಳಿಂ।
ದಾಬ್ಧಿಯಧಿ ಗಂಭೀರ ಘರ್ಜನೆಯಿಂದ ಘೋಳೆಯುವುದು ॥೧೪॥

ಆಶರಧಿ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿರ್ಪುದು। ಭೂಸುದತಿ ಮಣಿ ಮಕುಟದಂದದೊ।
ಳಾಸುರಾಸುರ ಮನುಮುನೀಶ್ವರ ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳ॥
ವಾಸ ಕಾಸ್ಪದವಾಗಿ ವಿದುಳ। ದ್ಯಾಶಯೊಳಾನಾಗಿ ರಘುಗರಘುಗ।
ಪೊಸುಮೇರುವು ಪೊಳೆವುದುತ್ತರ ದಿಶಾಭಾಗದಲಿ ॥೧೫॥

(3)

ರಘುನರಘುಗಿಸು ಮಾಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ । ದಿಗಧಿಪರ ಪತ್ತನಗಳಿರುವವು ।
ಸೊಗಸಿನಿಂ ದಿಕ್ಕೋಣಗಳಲತಿ ಶೋಭದ ವೈಭವದಿ ॥
ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಮಧ್ಯದೊಳ್ । ನಗನಿಲಯ ನರರ ಪುರಗಳಿರುವವು ।
ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಸಪ್ತಗಳ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪುರವು ಶೋಭಿಪುದು ॥ ೧೬ ॥

ವಿಮಲ ಪ್ರಕಾಶಿಂ ಶೋಭಿಸುವ । ಕಮಲಜನ ಪುರದಗ್ರ ಭಾಗದಿ ।
ಕಮಲನಯನನ ಪುರವು ವೈಭವದಿಪುದು ವೈಕುಂಠ ॥
ಅಮಮ ಆ ವೈಕುಂಠದಗ್ರದಿ । ಕಮಲಸಖ ನಗಗಳ ದಳದೊಳಿರುವ ।
ನಮಿತರಘುಹರನಾದ ರಜತಾಚಲವು ಶೋಭಿಪುದು ॥ ೧೭ ॥

ಅಮರ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲಿ । ಕಾಮಹರ ಶಿವೆ ಕೂಡಿದನೆ ನಲಿಸುವ ।
ಕಾಮಿಪಿತ ಸಜ್ಜ ನಿರ್ಜರಾಸುರ ಮನುಮುನಿಗಳೊಡನೆ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂ ದಿಗ್ಗಜಗಳೊಡನಿರೆ । ಆ ಮಹಾಸಭೆ ಗಣಾಲಭಿರಲಿ ।
ಕಾಮಮದಹರ ಪಾಲಿಸುತಲಿ ಬಂದ ನಾರದನು ॥ ೧೮ ॥

ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು ಸ್ತೈಪುತ । ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮುನಿವರನು ।
ವಂದಿತಾಮರವೃಂದ ಪೂಜಿತ ಪಾದಪಂಕಜ ॥
ಇಂದುಧರ ತ್ರಿಲೋಕರಕ್ಷಕ । ವಂದಿತಾಸುರವೃಂದ ಪಾಲಯ ।
ದಾಂಧ ದಾನವನಾಶ ಪಾಲಿಸು ಎಂದು ನುತಿಸುತಿರೆ ॥ ೧೯ ॥

ವಸುಸುರಮುನಿ ಆವಲೋಕಿಸಿದೊ । ಲೋಕವಿಪರೀತವದು ನಡೆವುದು ।
ಮನಿಲರಿ ಗಮನವಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿಹರೆ ॥

ಜ್ಞಾನದಿಂದಿಹ ವೀರಶೈವರ । ಜ್ಞಾನಪ್ರವೃತ್ತಿ ಗತಾರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ನಡೆವವರೆ ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾರ್ಗಗಳು ವಿಲ್ಲ ॥ ೨೦ ॥

ಎಂದು ಪರಶಿವ ಕೇಳಲಾಕ್ಷಣ । ಕೇಂದ ನಾನೂರ ಮುನಿಯ ದೇವಾ ।
ಸುಂದರದ ಕರುಣಾಧಿನಲಿ ಕಲ್ಯಾಣಂ ಪ್ರಾಂತದಲಿ ॥
ಮಂದಮತಿಯಿಂ ಪ್ರಬೋಧ ಪಡೆ ಬಲು । ಕುಂದಿಸುವ ಇವ ಶರಣಗಣದೊಳು ।
ಕುಂದಿಸುವ ಸವರ್ಣರನು ನಿರ್ದಯನಾಗಿ ದುರ್ಜನಿಯನು ॥ ೨೧ ॥

ಅವನ ದೂರಬಲ ಕಡು ದುರಾತುರ । ವಚನಗರ್ವದಿ ಮಾಡುವ ವೀರನ ।
ಶಿವನಿಗಳ ಜೀವದಿಂದ ಕಳುಹಿ ಹೇ ದೇವನೀನೆಂದು ॥
ಶಿವಬಿಂಬಯನಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಕ್ಷಣ । ಶಿವನು ಕೇಳುತ ಗಣವರನಲಿ ।
ಭುವದಿ ಕರೆದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ತನು ತಾನಯ್ಯನೀಪ್ಸೋಗಿ ॥ ೨೨ ॥

ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ವಾಸಿಸಿ । ಶರಣರನು ಬಾಧಿಸುವ ದುಷ್ಟನ ।
ತರಿದು ಶರಣರಪ್ಪಿತಿಯ ಬಾರೆಂದಪ್ಪಣೆಯನೀಯಲು ॥
ಪರಮಕಲ್ಯಾಣದ ರಾಗಡಿತನೆ । ಧರೆಯ ರುದ್ರ ಮುನೀಶ್ವರ ನಲ್ಲಿಹ ।
ತಿರುವ ದುಷ್ಟರ ಸದೆದು ಶರಣರ ಕಾಯ್ವನೆಂದೆನಲು ॥ ೨೩ ॥

ಪೊಲಿಯ ಪೆಸ್ತೆತಂ ತನ್ನಲಾಪ್ಪಣೆದಿ । ಮಲಹರನೆ ನೀಪ್ಸೋಗುತವರಡಿ ।
ಇಳೆಯೊಳಿಲ್ಲಾಸ್ಥಲದಿ ವಾಸಿಸಿ ಶರಣರನು ಕಂಡು ॥
ತಿಳಿಯುತವರವರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವ । ಕಳೆಯುತವರವರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವ ।
ತಳುವದವೆ ಬಂದಪ್ಪುದು ಎನ್ನೆಡೆಗೆಂದು ಪೇಳಲ್ಕೆ ॥ ೨೪ ॥

ಭರದಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುರುವರರ ಕಿಂಕರನು । ಧರೆಗೆಂತು ಬಹು ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರದೊಳು ।
ಇರುವ ವರ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕೇಶ್ವರ ನಿಲಯದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ॥
ನಿಶಿವಿರಾಜಿತ ಮಾರಯ್ಯ ದೇವರ । ಪರಮ ಗುದ್ದುಗೆಯ ಬಳಿಯೊಳಿರಲು ।
ಚರರ ಸಮುದಾಯ ವಸ್ನ ಕಾಣುತ ಹರುಷ ತಾಳಿದರಾ ॥ ೨೫ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕೇಶ್ವರ । ನಲ್ಲಿ ಮಾರಯ್ಯ ಸಹ ಪ್ರಚರವರ ।
ಕಲ್ಲಿನಾಗತಿ ಗವಿಯ ಬಳಿ ಯಿರುವರು ಸಾಸಿರವು ॥
ಬಲ್ಲಿದನು ಶ್ರೀ ರುದ್ರಮುನಿ ಯಿರು । ಚೆಲ್ವ ಗಿರಿಯೊಳಗಿರುವ ಸಂತಸ ।
ದಲ್ಲಿ ವರ ತಪಸ್ವರದು ಸಾಸಿರ ಚರರು ಪ್ರಭವದಿ ॥ ೨೬ ॥

((೪)) ಶರಣ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾದವರುಗಳೆಂ । ಬರಿಯ ಆಕಾಶದೊಳು ತಾವುವು ।
ಬರುವವರೆಸುತಲಿ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ॥ ((೪))
ವರ ಮಹಾತ್ಮರು ರುದ್ರಮುನಿ ದೇ । ವರಸು ಗುದ್ದುಗೆ ನಿರುತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರೆ ।
ಇರಲು ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೇಮ ಸಮಯವಿದು ಬರಲು ॥ ೨೭ ॥

ಕರೆದವರ ಪೇಳ್ದನು ಬಸವೇಶ್ವರನು ಶಿವ ಪೇಳಿದ ಸಂತ ।
ಸ್ಸರವ ದಾಂಟಿತು ಧರೆಯ ಬಿಡುವುದು ಆಲ್ಪವೆಂದೆನಲು ॥
ಹರನು ಪೇಳಿದ ಕಾಲ ಪೋದುದು । ನಿರುತವೆಮಗೀ ಸ್ಥಲದಿ ಸ್ವಾಮಿವಿದೆ ।
ಹರುಷದಿಂ ನಾವಿಲ್ಲಿಯೊಳ್ ನೆಲಸಿರುವೆವೆಂದಿರಲು ॥ ೨೮ ॥
ಹರುಷದಿಂ ನಾವಿಲ್ಲಿಯೊಳ್ ನಿಲಸಿರುವೆ ವೆಂದಿರಲು । ಚರಸಮೂಹಂ ಗೂಡಿ ತೆರಳಲು ।
ಭರದಿ ಬಸವೇಶ್ವರನು ನಿಲ್ಲದೆ । ಚರಸಮೂಹಂ ಗೂಡಿ ತೆರಳಲು ।
ಭರದಿ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಧನದಂದದಲಿ ಗೋಪ್ಯದಲಿ ॥
ಧರಣಿ ಮಾರಯ್ಯರೊಳಗಿರ್ದ ಧನದಂದದಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಟು ।
ಶರಣ ತಿಂದರು ರುದ್ರಮುನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಹರುಷದಿ ನಿಲುವು ಜೋಡಿಸಿ ।
ಪರಮಲಿಂಗಾಂಗಗಳ ಸಮರಸ ಜೋಡಿ ಕೇಳುತಲಿ ॥ ೨೯ ॥

ಪನ್ನಿರಡುಸಾಸಿರಗಣಂಗಳು । ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿರೆ ರುದ್ರಮುನಿಯು ।
ಅನ್ಯಭವಿಗಳ ಗೋಷ್ಠಿ ಪಾತಕವೆಂದು ಬೋಧಿಸುತ ॥
ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ । ಮನ್ನಿಸುತ ಲಿಂಗಾಂಗದಿಹರನು ।
ಚೆನ್ನವಿನೆ ಬೋಧಿಸುತಲಿದರ್ಶನು ಅಂಗವಾಹವೆಯೆನುತ ॥ 30 ॥
ಅಂಗಹೀನರು ಸದಾಶುಚಿಯು । ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ನರಕಿ ಭವಿಯೆನುವ ।
ರಂಗಸಂಗದಿ ನರಕವೆಂದುತಯುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದು ॥
ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ಜನ್ಮವ್ಯರ್ಥವು । ಅಂಗನಿಷ್ಠೆಯು ವೀರಭದ್ರರ ।
ಮಂಗಳಪ್ರದ ರಥಿಯಾ ಕೇಳುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು ॥ 31 ॥
ಹಿಂದೆ ರಘುನಾಥನೆಂಬ ಮಹಿಸುಂಧರಾಧಿಪ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಿ ।
ಚಂದದಿಂದಿಹ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರು ಅಂಗವನು ಧರಿಸಿ ॥
ಸುಂದರದ ಶ್ರೀವೀರಶೈವದ । ಬಂಧುರದ ನೀತಿಯ ತಲಿನಡೆಯುವ ।
ದೆಂದು ಡಂಗುರವನ್ನು ಹೊಯ್ಸಿದನಲ್ಲದಲೆ ಮುಂತೆ ॥ 32 ॥
ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ಭವಿಗಳಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ಯಂಗಳದೊಳಿರಬಾರದೆಂಬುವ ।
ನಿಂಗತವ ಮಿಗರದಲಿ ಸರ್ವರು ಅಂಗವನು ಧರಿಸಿ ॥
ಅಂಗಪ್ರಜೆಯು ಗೈವುತಲಿ ಶಿವ । ಅಂಗವರಿಸಿ ಮುಷ್ಟುವನು ಬಿಡದಿಹ ।
ಅಂಗವಂತರೆ ಯಿಂದರಲ್ಲವನಾ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲ ॥ 33 ॥
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಅಂಗಧಾರಿಗಳ । ಎಲ್ಲ ನೋಡಲು ಭಸ್ಮಧಾರಿಗಳ ।
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕಂಠದಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧಾರಕರು ॥
ಎಲ್ಲರಲಿ ಪ್ರೀತಿಗಳ ಸುಜನರು । ಎಲ್ಲ ರಾಜಾ ಹಾಸವುಳ್ಳಿರಲು ।
ಎಲ್ಲರನುಪಮ ಶಿವನ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸುತಿರುತಿಹರು ॥ 34 ॥

ಗುರುಗಳನು ಸೇವಿಸುತ ಭಕ್ತರು। ಪರಮಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಗೈವ್ಯಾ।
ಹರುಷದಿಂ ಜಂಗಮದ ದಾಸೋಹವನು ನಡೆಸುತಲಿ॥
ಪರತರಷ್ಟಾವರಣ ಷಟ್ಸ್ಥಲ। ನಿರುತ ಪಂಚಾಚಾರ ಬಿಡದಾ।
ಚರಿಸುತಿರ್ದರು ಸರ್ವ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸತತ ಸಂತಸದಿ॥ ೩೫॥

ಇಂತು ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವಜನ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ದಾಚಾರ ಬಿಡದಜತಿ।
ಶಾಂತಮನದಿಂ ದಾನಧರ್ಮವ ಗೈವ್ಯುತಿರಲಾಗ॥
ಭ್ರಾಂತನೋರ್ವನು ಕುರಾಬ ಬಂದಲಲಿ। ನಿಂತಾಯಲಚ್ಚೋರ ಶಿವಗಣನೆನಿ।
ನಿಂತು ಗೈವ್ಯುತಲಿರುವೆ ನಿನ್ನ ಶಿವ ರಿಕ್ಷ ಕೇಳ್ವನ್ನು॥ ೩೬॥ ((೫))

((೫)) ಪೇಳುತ ತರ ರಾಚಾರವನು ಬರ್ದು। ಕೇಳು ನಡೆಯನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತಿರುವರು।
ಕೇಳು ಯಾನ್ನಯ ಕುರಿಗಳನು ತಂದಿದರು ಸಾವಿರವ॥
ಕೇಳು ಕೊಬ್ಬಿರ ಟಗರುಗಳನು ನೀ। ಕೇಳದಷ್ಟೋಂ ಯಾಬುದನು ತನ್ನೆ।
ಕೇಳು ಕೊಬ್ಬಿರ ಟಗರುಗಳನು ನೀ। ಕೇಳ್ದ ಒಡೆಂದು ಕೊಡುಗುತಲೆ॥ ೩೭॥

ಕೇಳು ಗೈಯುದೆ ತರುವೆ ಕೇಳ್ದ ಒಡೆಂದು ಕೊಡುಗುತಲೆ॥ ೩೭॥
ಅರಸನಿದ ಕೇಳುತಲಿಯವನನು। ಕರೆದು ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುಯೆನೆ।
ಸರಿಯ ಭಗವಿನಾಪಾಲ ಒಸುನಗಲವಾಗಲಾ ಪೇಳುವುದಾ॥
ಗುರುವಿಗೆ ನಿನ್ನಯ ದೇಶ ದೊಳಗದು। ಗುರುಪುರದವರ ~~[illegible]~~। ಕುರುಬನಾದ
ದೊರೆ ಒಡು ನಿನ್ನಯ ದೇಶ ದೊಳಗದು। ಗುರುಪುರದವರ ದೇವರರಿರಿ॥ ೩೮॥
ಪರಮ ಪಾವನ ಮೊರದಿ ರಾಯಿಂ ಒಸುಮ್ಮ ದೇವರಿರಿ॥ ೩೮॥

ನಿನ್ನ ಲಿಂಗವ್ಯ ಯಾನಗದೇಲತೆ। ಒಸುನ್ನ ಕುರಿಗಳ ನೆರದು ಸಾವಿರ।
ತಿನ್ನಲೀವೆನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೆ ಭಗ ನೀನೆನಲು॥
ಗನ್ನಘಾತಕ ನಿವನ ಪ್ರಾಣವ। ನಿನ್ನ ಒಸುಮ ತೆಗೆದು ಕೈ ಕಳುಹುವೆ
ನಿನ್ನ ತರಸನು ಪಿಡಿದು ಖಡ್ಗವ ಬಂದ ಕೋಪದಲಿ॥ ೩೯॥

ಎಲವೊ ಕುರುಬನೆ ಶಿವಲಿಂಗವ ತಲೆಯ ಮನೆಯೊಳು ಧರಿಸದಿದ್ದರೆ,
ಕೊಲುವೆ ನಿನ್ನನು ಎಂದು ಖಡ್ಗವ ಝಳಪಿಸುತ್ತಲೆ ॥
ಛಲವ ಬಿಡೆ ಆ ಕುರುಬ ರಾಯನು ನಿನ್ನಗೆ ಸಲ್ಲುವುದೆ ಅಪಮಾನವೆಂದೆಯೆನೆ,
ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆದನು ಖಡ್ಗದಿಂದಾ ಕುರುಬನಿಗೆ ಬಾಣಪ ॥೪೦॥
ತಲೆಗೆ ಖಡ್ಗವು ಬಡಿದ ಮಾತ್ರವೆ ಹೊಳೆವ ಪಂಚಾಸ್ಯಂಗಳಿಂದಲಿ,
ಲಲಿತವ ಶಿಖಾಪ್ರಭೆ ಗಂಗೆ ಶಶಿ ಭಸ್ಮ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿಗಳನೆಸೆವುತಲಿ ॥
ಮಲಹರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ ಅಳಿಯದ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಪೇಳೆನೆ,
ನಲಿಸುವೆನು ನಾ ಬೇಡೆಂದೆನಲು ನೃಪ ಬಾಣ ॥೪೧॥
ಶಿವನೆ ದರ್ಶನವೆನಗೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ರೂಪದೊಳಿರುತ್ತಿರಲಾ,
ಶಿವನೆ ನಿನ್ನಗೆ ಅಂಗಧಾರಿಸಿದ ಪರಮಕರುಣೆಸಿ ॥
ಶಿವನು ಸಂತಸದಿಂದಲವನಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ವಿಧಾರಣ ಅಂಗನೊಂದುತ
ಲವನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ತ್ರ್ಯಂಬಕೇಶನು ॥೪೨॥
ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ಪಾದ ಧೂಳಿಯ ಭುವನ ಪಾವನವಪ್ಪುದೆಂದೆ ॥
ಯುವನ ಭಾಷೆಯ ಧರೆಗೆ ಸಿಖಿವದೆಂತಹುದು ॥
ಶಿವನ ಭಕ್ತನ ಗತಿಯ ಕೇಳಿರಿ ಭುವನವೆಲ್ಲವು ಮಾಡಿದ ಮಾಡುವ,
ಶಿವನ ಶರಣರು ಮುಂದೆ ಬಂದವುಗಳನು ಕೇಳಿರಿ ವರರು ॥೪೩॥
ಬಸವರಾಜನು ಜ್ಯೋತಿ ಸಮಯದಿ ವಸುಧೆ ಪಲತಳ ಭಕ್ತರ ಗೃಹಕೆ,
ರಸಿಕರು ನಾಳೆ ಹೋಗುವರು ಹೋದ ಸವಿ
ಪಶುಪತಿಯ ಕೃಪೆಯು ಪಡೆದು ಅವನು ಪೋಗವುದು ಶಾಂತ ಸಂತಸ,
ವಿಸ್ತರ ಬಿಡಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ನಾ ರುದ್ರಮುನಿ ವರರಾ ॥೪೪॥

ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭು ಪರಮಧ್ಯಾನ । ಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯ ।
ಪಾರಪತ್ರ ಮಹಾತ್ಮೆಗಳ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ಪ ಮಾದರದಿ ॥
ಧಾರುಣಿ (ಧನ ಕನಕ ವಸ್ತ್ರ) ಪಾರಮಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ।
ಆಚರಣಾದಿ ಸೇವಿಸುತಲಿರ್ದನು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೫ ॥

ಅವನ ಭಕ್ತಿಯನು ಅರಿತು ಕೇಳುತ । ಭುವನಗುರು ಪರಶಿವ ಗಣೇಶ್ವರ ।
ಜವದಿ ಬರಲಾಗ್ನಿ ನರವನಿತೆ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲಿ ॥
ಅವರ ಪದ ಪೂಜೆಯನು ಗೈಯುತ । ಅವರ ಕರುಣೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ ।
ಸವಿಮಲ ಮನ ಸದನ ಆದನು ಸತತ ಸಂತಸದಿ ॥ ೪೬ ॥

((೮)) ಕ್ಷಾಲ ದಿಗ್ದೇಶ ಕಾಷ್ಠರನು ಹರುಷದಿ । ತ್ರೇತದಲಿ ಪರಮ ಕರುಣೆಯನು । ((೮))
ಖ್ಯಾತ ಕಿಂಕರ ದ್ವಾಪರದಿ ಪರ ರೇವಣಾರಾಧ್ಯ ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗೆ ನೀ । ನೀತಿಯಿಂದ ನಾಮದಲಿ ಶಿಷ್ಯರ ।
ನೀತಿಯ ಪ್ರೀತಿ ದಯಪಾಲಿಸು ಜಗದಾಚಾರ್ಯ ಪಾಲಿಸು ನೀಯೆ ॥ ೪೭ ॥

ಪರಮ ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯ ಶರಣರ । ಪರಮ ಪುರಾಣದ ಭಕ್ತ ಭಾವದಿ ।
ಪರಮ ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯ ಶರಣರ । ಪರಪುರಾಣ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿ ।
ಪರಮ ಶ್ರೀಕರ ಗುರು ಕರುಣ ಚರಣ ದಾಸಿಗಳ ॥
ನಿರುತ ಪೂಜಿಸಿ ಪರತಪವನು ಜಗದ ಕರುಣೆಯ ಮನು ಶರಣರ ಕರುಣೆಗೆ ।
ಆದಿ ಮಧ್ಯ ಧನ ಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಂಪದ । ಕರುಣಿಸುತ ನುತಿಯನು ಕರುಣಿಸಿ ।
ಪೊರೆಯುವನು ಪರಶಿವನು ನಿರುತವಿ ದೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ೪೮ ॥
ಪೊರೆಯುವನು ಪರಶಿವನು ನಿರುತ ವಿದೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಒಂದನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯೇಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಸವರಾಜ್ಯ ಮುಗ್ಧದ ಜಂಗಮ। ದಸಮ ಭಕ್ತಿಯ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ।
ಪ|| ಬಸವರಾಜ್ಯ ಮುಗ್ಧದಜ್ಜಂಗಮ। ದಸಮ ಭಕ್ತಿಯ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ।
ಪ್ರಭು ಪುರಾತನು ರುದ್ರಮುನಿ ಗುರು ಹೇಳ್ದ ಸಂತಸದಿ || ಪ ||
ಕೇಶವಾರ್ಕಜ ನಾಗವಿನುತ। ಕೇಶವಾರ್ಕಜ ಮುಖಾದ್ಯಗ್ನಿ ಭಂಜನ।
ಕೇಶವಾರ್ಕಜ ವರದ ಕೇಶವ ನೇತ್ರ ಪಾದಾಬ್ಜ ||
ಕೇಶವಾಧ್ವತ ಬಾಣ ವರತೋಲ। ಕೇಶ ಕೇಶವ ಮಾಸಮಾಚರಿತ।
ಕೇಶವಾಗ್ರಜ ವೈರಿನುತ ನಭ ಕೇಶ ಪಾಲಿಪುದು ||೧||
ಇಂತು ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯವೆಲ್ಲವ। ನಂತು ಶರಣರಿಗರುಹಲವರತಿ।
ಸಂತಸವ ತಾಳುತ್ತ ಗುರುಗಳ ನುತಿಪ ಸಮಯದಲಿ ||
ಶಾಂತರುದ್ರ ಗುರು ಶಿವ ನೇತ್ರ। ನಂತು ಪುರಾತನನು ನೆನೆಯುತ।
ಸಂತಸದೊಳವರೆಡೆಗೆ ಬಂದನು ಬರುತ ಹರುಷದಲಿ ||೨||
ಬಂದ ಶಿವಯೋಗಿ ಸಿದ್ಧ ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುತ ಕರಮುಗಿದು ಸಿವಯೋಗಿ।
ನಿಂದು ಬಿಂದು ಬಿಂದುವೆಂದು ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುತಲಿ ||
ಚಂದ ಸಿವಯೋಗ ಪರಸಿಂಹ ಮುದ। ದಿಂದ ರುದ್ರಮುನೀಶ್ವರನಿಗೆ।
ತಂದು ಶ್ರಾಭ ಸೂಚನೆಯ ಹೇಳುತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ || ೩ ||

ಕಂದನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ ಧರೆಯೊಳು । ಗಂದು ರವಿಂದುಳ್ಳನ್ನ ಬೆಳಗಲಿ ।
ಬಂದ ಶರಣರ ವೃಂದ ಕೀರ್ತ್ಯಾನಂದವಪ್ಪುವೊಲು ॥
ಸುಂದರದ ಸದ್ಬೋಧ ವಚನಗ । ಳಿಂದ ತೃಪ್ತರ ಗೈವುತಲಿ ನೀಯು ।
ದಿಂದ ಸಂತೈಸುವುದು ಸರ್ವರ ನನ್ನದಾನದಲಿ ॥ ೪ ॥

ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿ ತೆರಳಿದರು ಮುದ । ದಿಂದ ರುದ್ರಮುನೀಶ ಪೀಠದನು ।
ಬಂದಿ ಕಾಶೀರಾಧಿಪತಿ ಮಹದೇವ ಭೂಪಾಲ ॥
ಚಂದದಿಂ ಚರವೃಂದಮಂ ಬರು । ಸುಂದರದ ಕೇಟೆಯೊಳು ಗಿರಿಸುತೆ ।
ಲಿಂದು ಪೂಜಿಸಿ ತಿದರ ನಲಿ ಶಂಭು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲಿ ॥ ೫ ॥

(೫) ಆರುಸಾವಿರ ಜಂಗಮಾರ್ಯರು । ಭಾಗಿ ಭಕ್ತಿಲಿ ನಿತ್ಯ ತಪ್ಪದೆ । (೭)
ಮೂರು ಕಾಲದಿ ಲಿಂಗಪ್ರೀತಿಯ ಗೈವುತಿರುತಿರಲು ।
ಮಾರಹರ ಸಮರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ । ಕೋರಿ ಮದನೀಯುತ್ತಲರಸನ ।
ದಾರು ಬಿಳ್ಳುಗ ದಂಡದಲಿ ಭಾವಿಲಿಟ್ಟರಸನು ॥ ೬ ॥

ಇಂತು ವೈಭವದಿಂದಲರಸನು । ಕಂತು ಹರನೊಲು ತಿಳಿದು ಜಂಗಮ ।
ತಂತಿಗಳು ಸೇವಿಸುತಲಿರುತಿರೆ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಸಂತಸದಿ ಚರವರರ ತಾಮ್ರಯು । ಕಾಂತೆಯರ ನಂದನರ ಸಹಿತದಿ ।
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದಲಿ ದರ್ಶಿ ಘನತರದ ಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ೭ ॥

ಇತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಜಂಗಮ । ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ ಬಸವರಾಜನು ।
ನಿತ್ಯಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಭತ್ತಾರು ಸಾಸಿರದ ॥
ಮತ್ತ ನಿರ್ಗಂಟಾರು ಸಾವಿರ । ಮತ್ತ ಕರಿಮೆಯ ಧರಿತ ಕಾಂಕ್ಷಿ ।
ಮತ್ತರು ಭೂತ ತಿಳಿದ ಕಾರ್ಯದೊಳಿಗಿರು ತಿದ್ದ ॥ ೮ ॥

ಆರುಸಾವಿರ ಜಂಗಮರು ತಾ। ಶರೀರದೊಳಗಿರುವುದಾಗಿ।
ಸಾರಿಹರ ಬಳಿಕೆನುತ ಅವರ ಜೀಸುತಾಗ ಬಸವೇಶ॥
ಕೋರಿ ಶೆಟ್ಟಿಯು ವಿಲೇಷ ಧರಿಸುತಾ। ಸೇರಿ ತಾ ಶರೀರವನು ಹರುಷದಿ।
ಬಾರುವ ಜೇಶ್ವರರು ಬಾಸಿಪ ಮಂದಿರಕೆ ಪೋಗೆ॥೯॥

ದ್ವಾರವನು ಕಾಯುತ್ತಲಲ್ಲಿಯು। ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿರಲು ಕಾಣುತ।
ವೀರಕೇಸರಿ ಶೆಟ್ಟಿ ಯಾ ಮಹಾಪುರದೊಳಗೆ।
ವೀರ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಲಯಾದ।
ದಾರಿಯನು ನೀಲಾಂಬಿಕೆ ಕಂಡೆನಲು ವರ ವಿನಯದಲಿ॥೧೦॥

ಪ್ರೇಮದಾ ಚರವರರು ಸರ್ವರು। ಈ ಮಹಾ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇರುವರು।
ಈ ಮಹಾ ನಗರದೊಳಗವರಿನ್ನಿಲ್ಲ ಉಯ್ಯಾಲಿಲ್ಲ॥
ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಾಳ್ಗೆಯ ಮಧ್ಯೆ। ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿರ್ಮಿದ।
ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಳ್ಳದಲಿ ಜ್ಞಾನಜನ ಪದೆದ ಇತುನಗೆ॥೧೧॥

ಚರವರರು ದೇವರ ಎನಿಸಿ ಲಾರಿದೇ। ಘರುವನೈಯಾಪ ಚಾಸವಿಂದಿಗೆ।
ಸಿಂದಷ್ಟ ಮೂರು ದಿನಗಳದರಿಂ ನೀವೃ ದಯೆಗೈದು॥
ಚರರ ದರ್ಶನ ಕಿನ್ನು ಕಳುಹು। ಭರದಿ ಭ್ರಾಂತಿ ಸಿಬರುವ ಶ್ರೈನಾ।
ಕರುಣ ದಿಂದಲಿ ಉಸ್ಸಕಳುಹಿರಿ ಇಳಗ ನಿವೇನಲು॥೧೨॥

ಒಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯು ಇಲ್ಲದಾ ಕಾ। ಬಿಡಲಿಕ್ಕಪ್ಪನೆಯಿಲ್ಲ ಮೆಮಗೆ।
ಒಡನೆ ನೀಪೋಗಿ ಕೇಳರಾಜಾಜ್ಞೆಯನು ಪಡೆದು॥
ನಡೆನಿ ಬಾರೈ ಬಿಡುವೆವೆಂದೆನೆ। ಬಡವ ನನ್ನಗೆ ದೇವರು ದಂಡೈ।
ಪಿಡಿವಿ ಪನಿ ದರ್ಶನವು ನೀವೇ ದಯೆ ದಿ ಬಿಡಿರೆನಲು॥೧೩॥

ಬಿಡಲು ನಿನ್ನನು ಕೈಗೆ ಒಯುವ । ಪೃದವಿಪನು ಯೆಂದೆನಲು ಶೆಟ್ಟಿ ಒಯ್ಯ
ಆಡೆಯ ದತೆ ನಾಪೋಗಿ ಭೋಜನ ಗೈದು ಬರಕಂಡನೆ ॥
ಗರ್ಭನೆ ಬಪೆನು ದಯದಿ ಬಿಡಿಕೆನ । ಬಿಡನೆಯು ವರೊಳ ಗೋಟನುಡಿದನು ।
ಬಿಡಲು ಭೋಜನ ಗೈದು ಬರುವನು ಹೋಟಿ ದೇಶದ ಕೆ ॥೧೪॥
ಪಿಸಿದು ಮಾದಿಗನಿಂದಲರಸಿ । ನ್ನ ಸುಪ್ರಬಿಡುವನು ಆಡೆದೆ ಯಾದರೆ ।
ವಸುಧೆ ಪತಿ ಒಯ್ಯಲು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆ ಕೋಪಿಸುವ ॥
ಕಸನೆಂಟೊಳು ಬಲವನ್ನದಾನಗ । ಳಿಸುವ ವೆಂದೆನ್ನುತಲಿ ಪೇಳ್ವರು ।
ಗನೆ ಗೆಳ್ಳು ತಲೆ ಹನು ಬಿಡಿರು ಪ್ರಾರದಿಂದೆನಲು ॥೧೫॥
✓ ಬಿಟ್ಟರಾಷ್ಟ್ರ ಕೋಟೆಯೊಳಗಾ । ಶೆಟ್ಟಿ ಬರುವದು ಕಾಣುತಷ್ಟರಿ ।
ವಟ್ಟ ಕೇಳ್ದರು ಜಂಗಮರು ನಿಲ್ಲೆನ್ನಿಸಿಯುವನೆಂತು ॥
ಬಿಟ್ಟರಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯೇತಕೆ । ಪಿಟ್ಟ ದಾನೆಯುತೆರದಿ ಬರೆನಿ ।
ನ್ನಿಷ್ಟ ವೇನಿಹುದರುಹು ನಮಗೆಂದೆನಲಾ ಗಬನೆಲೆ ॥೧೬॥
ರುರುಷಿ ವಿಂಕೈಯನಿದು ಸ್ಟಾವಿ । ದ್ವರ ಗೆಂಟೊಳು ಕಸಾಕ್ ಬಿಡೆದಿ ।
ಮಿರಿವ ವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ ॥
ನಿರುತ ವಿನ್ನಯು ನೆಲೆಯ ವಿಹುದೈ । ಚರ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳ್ಳುವದರಿಂ ।
ದರಿದು ಬಂದಿನು ಆಯ್ದ ಸನ್ನಿಧಿಗೆನ್ನಲಾಕ್ಷಣದಿ ॥೧೭॥
✓ ಶೆಟ್ಟಿಯು ಕಲ್ಯಾಣ ವೇನಿಲಿ । ಪುಟ್ಟಿ ದಾನ್ನಿಳ ಯಾದರೊಳ್ಳುತು ।
ದಿಟ್ಟ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಶಿವಾನ್ನಗಿರುವನೇ ಎನಲು ॥
ನೆಟ್ಟನೇ ಆತೆದಾಗ ಗಾಲಲ[illegible] । ಶೆಟ್ಟಿನುಡಿದನು ಪೇಳತಿಲ್ಲೆ ।
ಶ್ರೀ ಪುಷ್ಟ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆ ಯಗಾಧವಿರುತಿಹುದು ॥೧೮॥

ರಾಜಿಸುವನಾ ಬಸವರಾಜನು । ಸೋಜಿಗವ ಪುದಸ್ಥಾಯರ್ನನು ತಾ ।
ರಾಜ ರಾಜರು ಬಗ್ಗಿಸುವರೆ ರಾಜ್ಯತಂತ್ರದಲಿ ॥
ಭೂಜನರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ರೀರಡನೋ । ಮಾಜಿಮುದರ್ನನ ನೆನುತಲನುದಿನ ।
ರಾಜಶೇಖರರಾದ ಗುರುಚರ ಲಿಂಗಪ್ರಾಜ್ಞರನು ॥೯॥
ಗುರುವಿನುರು ಸೇವೆಯನು ಗೈಯುವ । ಪರಮ ಪಾವನ ದೃಷ್ಟಿ ಲಿಂಗವ ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಗೈಯುವ ಸತತ ಸಂತಸದಿ ॥
ಅರರೆ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ ಸೇವಿಸೆ । ಪರಿಯ ಬಗ್ಗಿಸಲಳವದಲ್ಲಿ ।
ನಿರುತವವರ ಪಾದಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ತೀರುತಹನು ॥೧೦॥
ಪನ್ನೆರಡು ಸಾಸಿರದ ಸಂಖ್ಯೆಯು । ಬಗ್ಗೆ ನೇಮದ ಜಂಗಮರು ತಾ ।
ಮನ್ನಕ್ಷೀರದ ನೇಮದಲಿ ಪನ್ನೆರಡು ಸಾಸಿರವ ॥
ಪನ್ನೆರಡು ಸಾಸಿರವ ಪಾಲ್ಗೆನೆ । ಯನ್ನು ನಿತ್ಯದಿ ಸೇವಿಸುವರೈ ।
ಪನ್ನೆರಡು ಸಾಸಿರದ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಮಿಂದ ಜಂಗಮರು ॥೧೧॥
ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲು । ಜಂಗಮಕೆ ಬೇಡಿದುದನೀವ ತಾ ।
ಜಂಗಮಕೆ ಅಭಾವತೆಯುಂದರೆ ಬಾರದಂದದಲಿ ॥
ಜಂಗಮರ ರಕ್ಷಿಸುತಲಿರುತಿಹ । ಜಂಗಮರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯೊಳಗಿಹರಾ ।
ಜಂಗಮರು ಬರಿಸುವರು ನಿತ್ಯದಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೈಲು ॥೧೨॥
ತೀರ್ಥವನು ಪಿಡಿವನು ಕೇಳಿರಿ । ಲಕ್ಷದಲಿ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾಸಿರ ।
ತೀರ್ಥದಿಂದಿಹರಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಸುಖದಿ ॥
ಅರ್ಥಜದ ಮಾಳದುತ್ತಲಿಹರು । ತೀರ್ಥ ಸೇವೆನಲ್ಲಿ ನಾನ್ಯೆ ।
ತೀರ್ಥ ಕಾರಣಕಾಗಿ ಬಂದಿಹೆ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ॥೧೩॥

Scanned by CamScanner

ಬಸವರಾಜನ ಪತ್ನಿಯರಿವರು। ಹೆಸರು ನೀಲಾಂಬಿಕೆಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳೆ।
ಮೊದಲು ಅಕ್ಕನ ಮುತ್ತಿಯನು [illegible] ಮಾಡಿದರು॥
ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಭಾವ [illegible] ಬಸವ [illegible] ॥ (ಸು)
ವಸಂತ ನೇಮ ಮಾಡಿದ್ದರು [illegible] ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲಿನ ॥ 1944 ॥
ಎಲ್ಲರನು [illegible] ನಲ್ಲರಿಗೆ [illegible] ಸಾಲ್ವರೆ.
[illegible] ನಲ್ಲು॥
ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಾಲುವುದು ಮುತ್ತಿಯು। ಎಲ್ಲರ [illegible] ಬಯ್ಸಿದರು।
ತಲ್ಲ [illegible] ಬಂದು [illegible] ಮುತ್ತು [illegible] ॥
[illegible] ಹಿಡಿದು [illegible] ಚಲ್ಲದಂದದಿ।
ಮುತ್ತು ಮುತ್ತಿಯು [illegible]॥
ಮುತ್ತು [illegible] ಮುತ್ತಿ [illegible]
[illegible] ಮನಸು [illegible]
ಮನು ಮುತ್ತಿಯ [illegible] ನೀನಿ [illegible] ಇರುವಾಗಲೆ।
[illegible] ಪರಿಯಂತ [illegible]॥
ಮಾನಸಿದ್ಧಿ ಬಸವಣ್ಣ [illegible] ನಿನ್ನೆಷ್ಟು [illegible]।
ಮನು [illegible] ಕೊಡಲ್ಲು [illegible] ॥
ಬಸವರಾಜನ [illegible] ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲದೆ
ಬಿಸಿ [illegible] ನಿನ್ನಷ್ಟು [illegible] ॥
[illegible] ನೀನು ನಮ್ಮ [illegible] ಬಸವನ।
ಅಸಮ [illegible] ಮನೆಯಲ್ಲಿ [illegible] ॥

ಪರಮ ಪುರುಷನು ಬಸವರಾಜನು । [illegible] ।
ಅರಸ [illegible] ॥
ಭರದಿ [illegible] ಬಂದ ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥೩೦॥
[illegible] ।
ಭರದಿ [illegible] ॥
[illegible] ।
ಭರದಿ [illegible] ॥
ಪರಮ [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥೩೨॥
ಅರಸ [illegible] ।
[illegible] ॥
ಭರದಿ ಬಸವನ [illegible] ।
[illegible] ॥೩೩॥

ಗದನೆ ರೂಪವಿವೆ ಪಡೆದ ಲಿಂಗವು । ಕೂಡನೆ ಬಸವೇಶ್ವರನೆನಯುತ್ತಲು ।
ಬಿಡುವ್ಪುದ್ದೆ ಬಂಯು ಅಂಗಿ ಯಾದವಿಯ ಪೈಶ್ಚವವ ನಾಪ್ರು ॥
ಸದಗರದಿ ನೀ ಮುಲತ್ರ ಬರುವಿನ । ಕೂಡನೆ ಬಿಡಲುವ ಅರದಿ ಗುದ್ದ್ಯವ ।
ನದರಿ ನಾತ್ಯ ಸಿ ಅರು ಗಾ ಆದರ್ರು ಮನಕೆ ಬಂದವ್ಯೋ ಯು ॥೧೮॥
ಬಂದು ದಾಗಳ ಸ್ತ್ರೀ ಸರ್ವ ವಪ್ಪರ । ದಿಂದ ಪ್ಲುರ್ನೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಾಲ ಆ ಖಿದಿ ।
ದಿಂದ ಬಂದಿವರ್ಪ ಬಟ್ಟವ ಸುಲತ್ರ ಲಾಕ್ಷ್ಮಿ ಗ ದಿ ।
ಮಂದಹಾಸದಿ ಬಸವನತಿ ಖಿವ । ದಿಂದ ಅಂಗಗಳ ನಾಲ್ಕ್ಗೆ ಯು ।
ಬಂದ ಸ್ಸೈನಿಕ ರಿಲತ್ರ ಷ್ಟೋ ದರೆ ದಿಂದು ಪ್ರದು ಕಿದರಾ ॥೧೯॥
(೧೧) ಅಲ್ಲಿ ಕಾ ಬರ್ನನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಗ ಯುಲಗ ಬಲ್ಲಿದನು ದ್ಯೋದಾರನಿರುಲಿದ । (೧೦)
ಅಲ್ಲಿ ಯುವನನು ಸ್ತ್ರೀ ನಿಕರು ಕೇಳ ಶರ್ತ ಅವನೆಂದು ॥
ಎಲ್ಲಿ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸಲುವ ದೆ । ಅಲ್ಲಿ ಬಂದನು ಬಸವರಾಜನು ।
ಎಲ್ಲಿ ಪೋದು ದನರಿವು ಮುಂದಕೆ ಅರಿಂದ ಯಿದೋರ ॥೨೦॥
ಅವನ ವಾಲನು ಕೇಳಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಿಕ । ರವರಪ್ಪು ದಂಕ ಯ ಬಾರದ್ದೆಂಯು ।
ನಿಜವ ರಸು ದೆರೆ ರಮುರು ಮಾಡಾಯು ಮಾದರು ಎಂದು ಲತೆ ಯರು ಲತೆ ॥
ಭವದಿ ಬಂದರನಿಗೆ ಪೀ ಳ ಅಜ್ಞವನಿ ಪಲ ಘುದು ಘುದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟದಿ ।
ಭುವದಿ ಕಲ್ಯಾಣವನು ಅಂದವ ನಿದಿ ನಂದನು ವರೆಂದಯು ॥೨೧॥
ಗದನೆ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಲಿಂಗವು । ಕೂಡನೆ ಕಲ್ಯಾಣವನು ಸೇರುಲ ।
ನದಸು ಆದರ್ನನು ನಿಲ್ಯನೇ ಮಾವ ಬರುಳ ಸಿಂಭ್ರಮದಿ ॥
ಒದನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದವೆಂತೆ ಲನ್ನಯು । ಕೃಪದ ದತೊಂ ಬದ ಲತ್ತ್ರುರು ಸಿ ವಿರು
ಮೃದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಸಿಂತಸ ಗಳಸಿ ಆರು ಆದರ್ರೆ ॥೨೨॥)

ಒಂದು ದಿನದೊಳು ಗೌರವರ ಲಿಂಗವು । ಬಂದು ಬಸವೇಶ್ವರನಿಯನ್ನಗೆ ।
ಒಂದು ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಖಂಡಗದ ಅನ್ನ ಮುತ್ತಿಗೆಯು ॥
ಬಂದದಿಂದ ಅರಂಗವಾಲಿಗೆ । ಒಂದು ಬೇಡಿದ ಧಾನ್ಯರಾಶಿಯ
ನಂದು ನೋಡುತ ಮುಕ್ತಿ ಮಾಡುತ ಅತ್ರ ಲಿಂಗವು ಕೇ ॥ ೩೯ ॥
ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನಗಳೊಳು ಅತಿಮಾ । ಅಂದು ದಿನದಾಲಿ ಒಲವರ ಲಿಂಗವು ।
ಬಂದು ನೀಲಾಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರೇಮದ ಅರಮನೆಯನು ॥
ಆದನೀ ನೀಲಮ್ಮ ಪ್ರದಾಯಂದಿನ । ಅಂದು ಪಟ್ಟದ ಕರಿಸಿ ನಿನ್ನ ।
ಸುಂದರದ ಸೀರೆಯನು ಲಿಂಗವು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ॥ ೪೦ ॥
ಶರಗ ಕೆಸರೊಳು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟ । ಶರಗ ಹಿಡಿದೆಳೆಯುತ್ತ ಲಿಂಗವು ।
ಭರದಿ ಬಂದಪ್ಪ ಶರಗ ಬಿಟ್ಟದಲ ॥
ಧರೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು ಲಿಂಗವು । ಧರ ಧರನೆ ನಡುಗುತ್ತ ನಿಲ್ಲಲು ।
ಶರಗ ತಟ್ಟನೆ ಮುಟ್ಟಲವನನು ಹಿಡಿದ ಬಸವೇಶ ॥ ೪೧ ॥
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ಬಿದ್ದಿಪರಾಶಿಯ । ಬಿಟ್ಟ ನೀಲಾಂಬಿಕೆಯ ಬಸವನು ।
ಇಷ್ಟ ಬಂದಪ್ಪುದಿ ನೀಲಾಂಬಿಕೆ ॥
ಮುಟ್ಟಲಾಗದ ಲಿಂಗವನು ಭಾವ । ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನೊಳು ಬಂದವ ।
ಇಷ್ಟ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಪಾದದ ಲಿಂಗವ ॥ ೪೨ ॥
ಅವನೆ ಲಿಂಗವಾನೆಂಬ ಭಾವವ । ನವರತ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯುತ ।
ತವೆ ಸೌಖ್ಯ ಕಾಂತೆ ಅವರ ಸಾರಾಧಿ ನಿರುತ ಪದವಿ ॥
ಅವರು ಬೇಡಿದುದಿಲ್ಲವೆನ್ನದ । ಅವರ ಮನ ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥ ಮೃತ ।
ಅವರ ಸೇವೆಯ ಕೈಯ್ಯ ಅದನು ಮುದದಿ ಬಸವೇಶ ॥ ೪೩ ॥

ಚಿತ್ರಕಾರ್ಗಾರಾಧ್ಯಪನು ಮಸಿವಿತ್ರ ಖಡ್ಗ ಯುದ್ಧನಗೆಯುತ।
ಕುತ್ರಿಪಾವಿರಕೇಶ್ವರನು ಚಿತ್ರಂತೆ ಗೆಲಿಸಿ ತವಕದಲಿ॥
ಚಿತ್ರದಲಿ ಜಂಗಮರಿಪ್ಪ ಹೃಗಲಿ ಚಿತ್ರಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಬಸವನ।
ಕುತ್ರಸಂಭುಕಿತ್ರರಸಿ ಬಿಪ್ಪದು ಕುಮಂದು ಹೇಳುತಲಿ॥೪೪॥
ಜಂಗಮರು ಕದನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಹಂಗು ಬಿಡಿರೆಂದು ತಲೆವರ ನೆಲ್ಲರ
ಭಂಗಿಸುತನೀವ ಬರಲು ನಿಮ್ಮಗೆ ಬೇಡಿದುದ ನೀವೆ।
ಸಂಗರದಿ ಸೋಲದವಿದ್ಧರ್ಮದಿ। ತುಂಗವಿಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರುತ।
ಸಿಂಗದೊಳು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಸಿರಿ ಭಂಯು ಬೇಡಿಂ ಪುಕಳುರುದನು॥೪೫॥ (೧೧)
(೧೧) ಧರಿಸಿ ಕಾವಿಯ ಬಿಟ್ಟ ನಳ ತಾರ। ಧರಿಸಿ ಪೊಗೆ ನೆವಿ ಭೂತಿ ಯುದದಲಿ।
ಧರಿಸಿ ಕಂಠದಿ ಬದ್ಧನೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಅಂಗದಂದದಲಿ॥
ಧರಿಸಿ ಪಿಡ್ಡಂಗಳನು ತೊಂಡದಿ। ಧರಿಸಿ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರವ।
ತೆರಳದರು ಗುಂಪಾಗಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮಂದಿರಕೆ॥೪೬॥
ಬಂದು ಮಾಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ। ವೃಂದದಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳಿತರಾಕ್ಷಣ।
ಬಂದು ಸೇರಿದ ಕಲ್ಲ ಜಂಗಮರಾಗಲಾಸ್ಥಳದಿ॥
ಬಂದು ಬಸವೇಶ್ವರನು ಸಂತಸದಿಂದಲಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಂದನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ।
ದಂಡು ಮೇಳ ಕಲ್ಲರಾಕ್ಷಣ ಲಿಂಗಗಳ ತೆಗೆದು॥೪೭॥
ಮಾಡುತಿಕೆ ಪೂಜೆಯನು ಬೇಗ। ಕಡೆಗೆ ಪಾತ್ರೆ ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಗುತ।
ನೋಡುತಲಿ ಲಿಂಗ ಮಣಿಯ ಬದಲ ಗಟಿಯ ಪಿಡಿನಸುತ॥
ನಾಡಿ ಬಿದರಿದ ಹರಿನಂದದಿ। ಕಡೆಯುಳ ಬಿಗಳ ನಲಕಿ ಹಾಕುತ।
ನೋಡಿ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಕೇಳ್ದನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದದರೊ॥೪೮॥

ಹಿಂದುಳ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಶಿಷ್ಯರು । ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ ಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನು ।
ಚೆಂದದಿಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಲೀಲೆಯಿಂ ಲಿಂಗಗಳ ನೆನಪು ॥
ನಿಂದು ದೈವಾಲಯವ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಯಾಂದು ಹೀಗೆ ದುಡಿದು ಭಕ್ತಿಯು ಬಂದುದು ।
ಕಂಡಿ ದಪ್ಪ ವದನಗಳು ಮೌನದಿ ಕಲ್ಲು ಬಿಡುತಿರಲು ॥೯॥

ವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ತಿಗಳ ಮರುಳೆಂಬುದು । ನಿಜ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಅಳಿಯುತ ।
ಅಪ್ಪ ಸಂದ್ಭಾವನಿಸುತ ಕೈಗಳ ಮುಗಿಯುತ ಅರ್ಚಿಸಿದ ॥
ವೇದಾಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಾಬ್ದ । ವೇಷನಾದಪ್ಪ ಬಿಡನೆ ಕಾಂಚನವು ।
ತಿಳಿಸಿ ನಿಂತಿಪ್ಪ ಶಿಷ್ಯರನು ಕೈ ದರು ಲಿಂಗಗಳಾಗಲು ॥೧೦॥

ಜಂಗಮರು ಕೈರದಲಿ ಬಂದು । ಮಂಗ ಹೇಳಿದರು ಬಸವರಾಜನ ।
ಮಂಗಳ ಪ್ರದ ಪದ ಪದ್ಮಗಳು ನಮಿಸಂದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಜಂಗಮರು ಆವಾಗ ದರ್ಶಿಸಿದ । ಲಿಂಗವಾದಪ್ಪ ಬಿಡನೆ ಕಾಂಚನವು ।
ಸಂಗಳವರ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಸ್ವರ ಸ್ವರಗೊಂಡುದು ಉಳ್ಳು ॥೧೧॥

ಹೇಳಿದ ವೇಷದಿ ಬಂದ ಶರಣ । ಶ್ರೀಹರ ಶಿವ ಕೃಪೆಯಿಂ ಬಸವಣ್ಣ ।
ದ್ವಾರದ ಸೊಂಪಿನೊಳು ಮಾಡು ದಿವ್ಯ ಶೋಭೆ ಮಾಯವು ॥
ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವ ಶಿಷ್ಯರನು । ಸಾಕ್ಷಿ ಸೇವೆ ಅನುಸ್ರ್ತು ಲೆದರಿರು ।
ಧೀರ ಬಸವನ ಭಕ್ತಿ ಮೆರೆದುದು ಮೂರು ಲೋಕದಲಿ ॥೧೨॥

ಬೇಡಿದುದ ನಿಶ್ಚಿನ್ನದಿಯೊಳು । ಬೇರು ಮಾಡಿರ ಬಲ್ಲ ಮನ್ನಿಸಿ ।
ಮಹ ಕಾಂತದ ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತದ ಮನುಷ್ಯರ ಮಲಪು ॥
ನಾಡನೆಲ್ಲ ಜನರು ನಿಲ್ಲದಿ । ಪಿಡಿದ ದೇವರು ಬಿಡಲು ಭಕ್ತರು ।
ಕುಡಿಯಾಂ ಬಸವೇಶನನು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿ ಮಂಗಳ ಮಾಡಿದರು ॥೧೩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
ಬಡದ [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
ಮಾಡಿದನು ಧಾನ್ಯಗಳ ದಾನವ । ಮಾಡಿದನು ಧನ ಕನಕ ದಾನವ ।
ಮಾಡಿದನು ವಸ್ತ್ರದಿ [illegible] ದಾನವನು ॥
ಮಾಡಿದನು ಮನೆ [illegible] । ಮಾಡಿದನು [illegible] ।
ಮಾಡಿದಾನವ [illegible] ॥
[illegible] ಗಂಗಾ [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
ಬಂದ [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
ಮಂದಿರದ [illegible] ॥

ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೊಳಗಿರುವ ಲಿಂಗವು । ಕಲ್ಲಿನೊಳಗೆ ನಾಮನಿಸಬರದ ।
ನಲ್ಲ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಶಿಷ್ಯರೊಳು ಬಂದು ಬರನೆಂದು ॥
ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಶಿವಭೋಗದೊಳ್ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆದ ।
ಕಲ್ಲಿನಿಂ ಸೊಲೆ ಕರೆದು ನಿಮಿರಲ್ಪನು ಬಸವೇಶರದು ॥ ೬೦ ॥
ಮನೆಮಾಡಿಸಿದಿರುವ ನಿನ್ನಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದು ಬಡಿಸುವಿನ ।
ಶೀಲರನಿದ್ದವರ ಲಿಂಗವಂತರನ್ನ ಉಪಚರಿದರು ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೂಜಿಸಿ ಹೋದನಾಕ್ಷಣ ।
ಶಾಂತಗುಣ ಭಕ್ತರೊಳು ಮುಖ್ಯರೊಳನು ನೆನೆಯುತ್ತ ॥ ೬೦ ॥
ಗುರುಕೃಪೆಯ ಮಂತ್ರವನ್ನಾಕ್ಷಣ ಬರುತ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಸ್ಥೈರ್ಯ ।
ಭರದಿ ಮುಕ್ತಿನಗರದ ಹರನ ಸಾಲು ಸೇರಿದ ।
ವಿರಚು ಪ್ರಸನ್ನನ ಚರಣದಿ ಬಂದ ಸಾಕ್ಷಿಯ ನೋಡಿ ।
ಮರಳಿ ಬಂದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ॥ ೬೧ ॥
ಹರಹರಾ ಎಂದೆನುತ ಶರಣ ಬಂದವ ಲಿಂಗದ್ವಾರದೊಳು ।
ಹರುಷದಿಂದ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಹೋದನಿಸ ।
ಅರಿಕೆ ಬಸವನ ಬಂದು ಬಡವರ । ಮರುಳ ವರನಾಗಿ ಲಿಂಗಕೆ ಸೇರಿದ ।
ಭರದಿ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಬಂದಿನ ಬಲ್ಲಿದರೊಳು ಬಲ ॥ ೬೨ ॥
ಮೋಡವಾಗುವ ತಾನಿರಲು ಭೋಗದೊಳು । ಕೊಡುವ ವರ ಬೇಡುವ ಮಾಲೆಯನು
ಬಡವನಿಗೆ ದಾನವನು ಕರುಣಾಕರನಾದನು ॥
ಒಡನೆ ಎಲ್ಲಾ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಬೇಡುವರ ಕರೆದು ಸೊಲೆ ಲಾಕ್ಷಣ ।
ಸಡಗರದಿ ತನ್ನ ಮಂತ್ರವನು ಮಾಡಿಸಿದ ನವನವಾನ್ವದಲಿ ॥ ೬೩ ॥

ಭರದಿ ಮಾರಮ್ಮಲಂ ಹರುಷದಿ । ಚರರಸಿ ದರ ತೆಗೆದು ವಾರಿಯ ।
ನಿರುಪಮಂ ದೇವಷ್ಟರುವ ಮನೆಂತೆಗೆ ಗಿರುವ ಕಷ್ಟನಿಗೆ ॥
ಪರಗವನ ನೆನೆದಯಲ್ಲ ಲಗೆಂಮುಮು । ಭರದ ಸ್ವರ್ಗದ ಭಾಗ್ಯ ರಂಜಿಸಿ ।
ಹರುಷದಿಂ ದೇವೆಂ ದೇವ ದನಿಯನು ಭರದ ಸಂದಾಗಲು ೬೪ ॥
ಸಾರಲಕ್ಷ್ಮಿದ ವೋಲ ತೆಗೆಂ ಭಾಗ್ಯರ ಸಾವಿರ ಭಾಗವಾರು ಭಾವು ।
ಕಾರಮಾರುಲ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದವ ಪಿಡಿದ ಹನ್ನದಲ ॥
ಸಾರುಲತೆ ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರದಿ । ಭೂಮಿ ಭವ ಮಾಡುವಂದಿನ ।
ಸಾಂಬನ ಮಾದಿಗರು ವಾರಂವಾರ ನವು ನಮಿಸಿದರು ॥ ೬೫ ॥
(13) ನಿರುಪಮೋಲ್ಲೆ ನಿಕ್ಷೇ(ಪ) ದೊಳಗೆ । ವರವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಂಟ(ಪ)ವು । (13)
ಹರುಷದಿಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ ಜಗವೆಲ್ಲವನು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ॥
ವರದಧಿ(ಪ) ತಿ ಮಾನಿನಿಗೆ ಪರಮ ಪಾವನ ದಿಷ್ಟ ಲಂಗವ ।
ಕರುಣಿಸಿದ ಗುರುವರನ ಪಾದವ ಸಾರು ಭಾವಿಸಿ ॥ ೬೬ ॥
ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರ ಮರ । ವರ ಪ್ರಮಥ ಭಕ್ತರ ಭಾವದಿ ।
ನಿರುಪಮ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪತಿಪಮನು ಜರ ಸವ ದೇವಿಯರಿಗೆ ॥
ಆದರು ಧನಧಾನ್ಯದಿ ಸಂಪದ ಆದರಿಸಿ ನೀಲ ವೀರಮಾ ಪಾಲಿಸಿ ।
ಪ್ರೇರಿಯ ಮನು ಪರಮನು ನಿರುಪಮ ದೇವ ನೆಂದು ಸಂಧಿ ॥ ೬೭ ॥
ಧರದೇವೀ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೧೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀಗುರುಶಿವಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ॥ ಮಯೂರನ ಸಂಧಿ:

(ಸೂಚನೆ)

ದಾನವಾಂತಕ ವರದ ಘನ ಗಣ । ದಾನವಾಂತಕ ವರದ ತಾರಕ ।
ದಾನವಾಂತಕ ಭಜನಕ ದಾನವವೈರಿ ಸಖ ಶರದ ॥
ದಾನವಾಂತಕ ಲವಣಾಬ್ಧಿ ಭಂಜನ । ದಾನವಾಂತಕ ಶಿಖಿವಾಹನ ವಾನಲ ॥
ದಾನವಾಂತಕ ಪವಮಾನರಥ ಧನದ ಸಖ ಪ್ರಿಯ ಶಿವನೆ ॥೧॥

ಅವಧಾರು ಕಲ್ಯಾಣನಗರದೊಳ್ ಆ ಮಹಾ ಮಹಿಮ ದೇವರಲ್ಲಿಗೆ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು ಬಂದು ಸೇವಿಸುತ ॥
ನೇಮದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗಳ್ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ ಪಡೆಯುತಿರಲ್ ।
ಆ ಮಹಾಮಹಿಮರ ಯಶ ಪಸರಿದುದೆಲ್ಲ ದೆಸೆಗಳೊಳು ॥೨॥

ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತಸದಿಂದ ಮಯೂರ ಬಸವಲಿಂಗ ।
ಬಂದು ಪಸರಿಸುತಿರ್ದ ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳ ಬಹಳ ಕೀರ್ತಿಯನು ॥
ಬಂದು ಮಹಾಮಹಿಮ ದೇವರಡಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುತ ಗುರುದೇವ ನಿಮ್ಮ ದಯ ।
ದಿಂದ ಕವಿತ್ವ ಮಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಪುದೆಂದೆನಲು ॥೩॥

ಪರಮ ಕರುಣದಿ ದಾಸ್ಯನಾತನ । ವರದ ಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆದೂಗಿದ ।
ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸಿ ಪ್ರಮಾಣ ಕರೆಯದಗಾಗಿ ॥
ತೆರಳಿದನು ಮರಿದೇವರ ತ್ರಯ । ಭರದಿ ಪೊರೆಯ ಮರವ ರಚಿಸಿದ ।
ವರದ ಕರುಣ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಾ ಬಸವಲಿಂಗ ಮರಿ ॥೪॥

ಬಸವಲಿಂಗ ಮಹಿಮನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಕಳೆದು । ತಸನೆಲ್ಲಿ ವಿಳಸಿ ಮಿಸಗುವ ।
ಮಹಾಪರಿಮಳ ರಾಗದಿಂದು ನವರಸ ನೆಲೆ ಸುತ್ತಿರಲು ॥

ಕಷ್ಟಂತೆಂಗಳಿಗೆ ಗುರುವರನ ಪ್ರಭುರುಚ । ಬಸವ ಭಕ್ತನು ಶಿವಾನಂದನು ।
ಸಸಿನದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು ಗೈಯುತಲಿ ॥೫॥
ಸುರುವಿಪರತ ಮಂತ್ರ ಬೋಧವ । ನರು ಬಂತೆನ್ನನು ಪೊರೆಯೆಂದೆನೆ ।
ಪರಮ ರುದ್ರಮೆದೊಳಗೊಂದು ದಿನದಲಿ ವರಮಹೂರ್ತದಲಿ ॥
ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಬೋಧಿಸಿ । ನಿರುತವೆಮ್ಮಯ ಸೇವೆಯೊಳಗುನಿಲು ।
ಸಿರುಪ್ಪದಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ಗೈದರು ಹರುಷದಿಂದಿದುಶಾ ॥೬॥
ಗುರುವಿನ ರುಪೋವೆಯನು ಗೈಯುತ । ಪರಮ ಪಾವನಲಿಂಗಪೂಜೆಯನು ।
ನಿರುತ ವಲಗಯ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಗೈಯುತಿರುತಿರಲು ॥
(೧೪) ಅರಳಿ ಚಿಳಿದ ದುಃಖಾನಂದನ । ವರಬಾಬಿವ ಗುರುವರನ ಮುರಿಸಲು । (೧೪)
ಭರದೊಳೆಲ್ಲಾ ಜನರು ಸೇವಿಸುತಿರ್ದರೀ ಶಿವಾನಂದನು ॥೭॥
ಬಂದುದನದಲಿ ವರಗುರುಗಳಾ । ನಂದರ ರಿದರುದಲಿ ನಯುದರ ।
ವ್ಯಂದದೊಡನೈತಂದು ಭಾವನ ಸೇಗ ನಾಕೆಗಳಿಗೆ ॥
ಸಂದು ಕೆಲದಿನ ಬೋಧಿ ಸಂತ್ರಸೆ । ಚಂದದಿಂದಾ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಾ ।
ಬಂದು ನಿಷ್ಠ ಕ್ರಿಯೆಲಿ ಸೇಳುತ್ತಿರ್ದರಾದರದಿ ॥೮॥
ಅವರ ಮುದ್ಗಳೆಗಳೊಳಗೆ ಬಾಲಕ । ತವ ಸಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾಯಿದಿಂದಲಿ ।
ಕವಿದ ವಾಗ್ಯಾಸವ ಹೃತ್ಪಾದ ಗೌರಿವ ದಿಂದ ॥
ಶಿವಿಯ ಮನ ಸೇವ್ಯಗಳ ಕೇಳುವ । ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೆ ಗೈಯುತ ।
ಅವರನೀವರು ದಂತ್ರ ಕೇಳುತಲಿ ದರ್ಶಿದರದಿ ॥೯॥

ವರಮಹಾನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲ । ದಿರುವ ಬಾಲಕನಾಂತ ನಂದದೊ ।
ತರುಳನನು ನೋಡುತ್ತ ಗುರುವರ ಬಿಡಲ್ ಸಂತೈಸಿದ ॥
ಭರದೊಳೆಲೆ ಬಾಲಕನು ಏಸರಿನೆ । ಗುರುವೆ ರಿಯಮ್ಮಯ್ಯ ಮರೆದ ಸ್ವಾಮಿಯಾ ।
ಲರುಳನೀಲನ ಪೆಸರು ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪನೆಂದೆನಲು ॥೧೦॥

ಭರದೊಳಾಗ ಗುರುವರನು ಹರುಷದಿ । ಕರೆಯುತಲೆ ಮರಿದೇವರನು ತ ।
ದ್ದರದೊಳೆಲ್ಲ ಶರೀರದವಯವಗಳನು ಪರಿಕಿಸುತ ॥
ಅರಿಕೆ ಮುಂದೀ ಮರಿಯು ಪಾವನ । ಚರಿತ ನಾಗುವ ನೆಂದು ಪೇಳಲು ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಸಾರೆ ಪದುಯದಿಂದ ॥೧೧॥

ಪ್ರೀತಿಪ್ರದೈವ ಮರಿದೇವರನು ಜನನ । ತಾಣನಿಧಿ ಗುರುವರ ಮಹಾತ್ಮರ ।
ಭರದ ನೇಮಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆ ಶೈವಾಲ ಕೆಲ್ಲವ ಸೂಗಳ ॥
ತರಿಸಿ ಮಂಟಪವನು ಶೃಂಗಾರಿಸುತ ಭರದಿ ಸಿರಿಗಳ ಸ್ತ್ರೈವೃಲತೆ ।
ದರದಿ ತೋರಣ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿ ॥೧೨॥

ವರಗಳೆ ಸನ ನಂಕೆ ಕಲಶವ । ಪರಮ ಪಾವನ ಪಂಚ ಕಲಶವ ।
ದರು ಹುದಿಂ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ ವ್ಯಾಘ್ರಾಂಬರನು ಕರೆಸಿ ॥
ವರಪುರೋಹಿತ ಪಂಡಿತಾದ್ಯರೆ । ಭರದಿ ದೈವಾ ಚಾರವನು ಕಲಿಸಿಯುನು ಮುತ
ಪಡೆದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರಾದರದಿ ॥೧೩॥

ಮಂಗಲ ಸುವಾದ್ಯಂಗಳುಲಿಯಲು । ಮಂಗಲಾಂಗಿಯರಾಗ ಪಾಡುತಿರೆ ।
ಮಂಗಲ ಸ್ನಾನವನು ಗೈಸಿ ಪಿತನು ಸುತನನಾತನಿಗೆ ॥
ಶೃಂಗರದಿ ಶೋಭಿಪ ಪೀಠ ಪಾವನ । ರಂಗು ಮಂಟಪದ ಕಲಶದ ಹರುಷದಿ ।
ಮಂಗಲದ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಸಹಿತದಿ ಬಂದನಾ ವರದಿ ॥೧೪॥

ಬಂದು ಗುರುಗಳ ಶ್ರೀಚರಣಕಮಲಕೆ । ವಂದಿಸುತ ಪಾಣಿ ಪಿಂಡು ನಿಡಿಸುತ ।
ನಿಂದ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಮಂಗಳಾಂಗ ಲಾಲಿಸುತ್ತ ॥
ಚಂದದಿಂ ಶುಭ್ರ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ । ಇಂದು ಬೋಧೆಯ ತತ್ವದಲಿ ಗಣವಿನ ।
ಮುಂದು ಪ್ರಿಯನ ಎಲ್ಲ ಕಲೆಗಳ ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ ॥೧೧॥
ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಗಳನು ವ್ಯಾಖ್ಯಿಸಿ । ಮಂತ್ರ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ವಿಧದಾ ।
ಶಾಸ್ತ್ರ ದೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಗೈವುದ ಲಾಗದ ದರಿಯದಲಿ ॥
ಮಾನಸ ಶರೀರ ವೇದದಲಾಗಿ ಭಸ್ಮದ । ಮಂತ್ರ ಮಂದಿ ಪದಿನೈದು ಲಾಂಛನದಿ ।
ಚಿತ್ರ ಚಿತ್ತಂಗಳನು ನೆನೆಯುತ ಧರಿಸುವ ಪದದಲಿ ॥ (೧೯೩)
(೧೯೫) ಪಂಚಾಕ್ಷರ ದೀಕ್ಷೆಗಳು ತಿಂದು । ಧರಿಸಿ ಶಿರದಿ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳು । ಧರಿಸಿ ದಾಗ್ಗೊದಿ
ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಯ ಮಂತ್ರವನು ॥
ಹರುಷದಿಂ ಕರಣದಲಿ ಬೋಧಿಸಿ । ಪರತರವು ವರಗುರು ಪ್ರಸನ್ನಲ ।
ಪರಮ ಪಂಚಾಚಾರ ವಿವರವ ನರುಹಿ ಗುರುವರನು ॥೧೨॥
ತರುವ ಕೇಳ್ ವರವೀರಶೈವದ । ವರಪಂಚಾಚಾರವಿನಿತೆ ಕೇಳುವ ।
ಪರತರದ ವರಲಿಂಗ ಪ್ರಸನ್ನಲವೆ ಆದ ॥
ನಿರುತ ಪಂಚಾಚಾರ ಪ್ರಾಣರಿಂ । ಧರಿಸುವ ದೇವನೆ ವೀರಶೈವನು ।
ಧರಣಿ ಪತಿ ನಾಲ್ವರ ಲಿಂಗಕೆ ಸಮನು ಯಾರಿಲ್ಲ ॥೧೩॥
ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ವಿವರವ ನರುಹಲು । ಬಂದು ಲಿಂಗ ಸನಿಹದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರುತ ।
ಮುಂದೆ ಹರುಷದಿ ತಿಳಿದು ವರಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸಿ ॥
ಚಂದದಿಂದಲಿ ಗಣಸಮೂಹದ ಕೊಡ । ಬಂದು ಭಕ್ತರ ಬಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳ ।
ತಂದು ಲಿಂಗಕೆ ಪೂಜಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಹರಸಿ ತೆರಳಿದರು ॥೧೪॥

ಅಲ್ಲಪ್ರಭು ಕಟ್ಟಿಂಬ ಗ್ರಾಮದಿ । ಬಲ್ಲಿದ ದೂರ ದೇಶದಪ್ಪ ಭಕ್ತರ ।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತವ ಕೊಂದು ಸೀರಿದರು ॥
ಬಲ್ಲಿದ ಗ್ರಾಮ ಸಂದಂ । ನಿಲ್ಲಗೊಡದೆ ಓಡಿಸಿ ಭೂತವರನು ।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಸಂತಸದೊಳಿರಿಸಿದ ಅನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನು ॥ ೧೦ ॥

ಮುಂದೆ ಕಲ್ಬುರಿಗಿಯನು ದಾಂಟುತ । ಬಂದು ಗಂಡರ ಗ್ರಾಮದೊಳು ತಾ ।
ನಿಂದ ಸ್ಮೈ ಭಕ್ತರಾದಿಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರದ ಭಕ್ತಿಯರೊಳು ॥
ಚಂದದಿಂದಿದಿ ಗೊಂಡು ವೈಭವದಿಂದ ಕರೆತಂದು ಆಲಸಂತಸ ।
ದಿಂದ ತೋರಿಸಿದರಾಗ ಲೀಲೆಯ ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಯದಿ ॥ ೧೧ ॥

ಅಲ್ಲಿ ವರ ಲತಾಪ್ರದೇಶದ । ಸಲ್ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಆದರು ।
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಲಯಮೆಲ್ಲ ಶೂಗದ ಬಾಧೆಯಿಂ ಗುರುವೇ ॥
ನಿಲ್ಲಲಾರೆನು ಪಾಲಿಸೆಂದೆನೆ । ಬಲ್ಲಿದನು ತಾ ಭ್ರಾನದ ಪುಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ।
ಕೊಲ್ಲಲು ಆಳದಾದಿದವನು ಭೂತವ ಹಿಡಿದಿಪ್ಪುದನು ಬಿನಗೆ ॥ ೧೨ ॥

ಎಂದು ಪೇಳಲು ಗುರುವೆ ನಿರ್ದಯ । ದಿಂದಲಾ ಬಾಧೆಯನು ಕಳೆಯೆನೆ ।
ಎಂದು ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಬಂದುದಾ ಭೂತವು ॥
[illegible] ಕಳೆದ ಬಿಟ್ಟೆ । ಚಂದದಿಂ ತವಪಿದ ಸೀವಿಷೆ ।
ನೆಂದು ಬೇಡಲು ದುಷ್ಟ ಸಂಗವ ಬಿಟ್ಟ ಹಿಂದು ॥ ೧೩ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದವ ದಾಕಲಾಕ್ಷಣ । ನಿಲ್ಲದೋಡಿದ ಭೂತವ ದರೆತ ।
ನಿಲ್ಲಿ ಭೂತಗಳೋಡಿ ಪೋಗಲು ಗಲಾಮೆಲ್ಲ ॥
ಬಲ್ಲಿದಾಗರ ವರನು ಪೇಳುವ । ಸಲ್ಲಲಿತ ಬಿಡದೆ ಯನು ಕೇಳುತ ।
ಮಲ್ಲಿನಿ ದೊಳರಾಧಿದನ ನಲ್ಲ ಬಿನರನಿ ದುಷ್ಟದಯ ದಿ ॥ ೧೪ ॥

ಚರರತ್ನಪ್ರಿಯಮಗೈವ ಶಿವಲಿಂಗ। ಪರಮಭಕ್ತರಂತೆಗಳರಲ್ಲಿ ಕೌತುಕನ।
ತನಗಳನಿಗೆ ಘನದುರ್ಗ ಶಿಲೆಪೆಯು ಬಂದು ಬಾಧಿಸಲು॥
ಪರಮ ಗುರು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸದ್ರೂಪನಾತ। ಚರಣ ಶ್ರೀಲವನು ತಳೆಯಲು ಶ್ಲೋ॥
ಪರಿದು ಕೀಳ್ಗಪ್ಪ ಭಕ್ತರೊಳಾಗಲಿ ಚಿಪನು ಪ್ರೋಂದಿದ ನಿಶ್ಚಯ॥

ಒಂದು ದಿನದೊಳುತ್ಸವ ಪ್ರಸಾದನಿಗೆಂದ ನಿಷ್ಠೆಯಾತ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ।
ನೇಣಪಂಗವಿಲಾಸನು ಕಟ್ಟಲಕೆ ಭ್ಯಾಗದಾನವಾಗದೆನಲು॥
ಖಂಡದಿಂದಲಿ ಬಾಧಕನಿಗೆ ನಂದು ದಾಸವ ಪಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ।
ಸುಂದರದಿ ರಕ್ಷಿಸುವರ ಕರೆಸಿದನಾಗ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮ॥೨೬॥

(೪೭) ಗವಿಯೊಳಗೆ ತ್ರಿಕೋಣ ರಕ್ಷಿಸಿನ। ಲವರ ದೇವತಾ ದರ್ಶನದರೊಳಗೊಂದಿನ। (೪೭)
ಲವರು ಬಿಟ್ಟಗೆ ಕಾವ್ಯ ಚಲಕನಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಪ್ರೊಂದು॥
ಅವರ ಯೌವನದ ನವರ ಬಲ್ಲರು। ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ತಳೆಯಲು ದಾಟಿಸಿದನು।
ಸವನಿ ಬಲ್ಲನು ಕಾಲನ ಭಾವನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ರೂಪದಿಂದ॥೨೭॥

ಒಂದು ದಿನದಲಿ ನಮ್ಮ ಕಂಡನೈ ಲಿಂಗದ ಕಲ್ಯಾಣದ ಸಂತನ।
ದಿಂದ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನ ನಾಡಿಯಾಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿಯನುಗ್ಗಿದನು॥
ಒಂದು ನಾಗನ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನ। ಮುಂದಿಂದಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ವಾದಿ।
ಚಂದದಿಂ ಶುದ್ಧಿಸುತಲಿದರೂ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಲೆಂದು॥೨೮॥

ಪರಮ ಮುನಿಪದದಿಂದಲಧಿಕವು। ಸುರರ ಪದವಿಗಳಿಂದಲಧಿಕವು।
ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಪದವಿಗಳಿಂದಲಧಿಕವಿದು॥
ಪರಮ ಪಾವನವೆನ್ನ ದೈವವು। ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯದೊಳಗಿರುವುದು।
ಪರಶಿವನ ಚರಣದಲಿ ರಕ್ಷಿತಾ ಬಾಲದಿ ತಳೆಕೊಂದು॥೨೯॥

ಪರತತ್ರಷ್ಟಿವರಣಬಿಡದರೆ। ನಿರುಪಮಂಭಾಭಾರದಿರುತಲಿ।
ಪರಮಪಾವನ ಪುಷ್ಪಲಂಗಳನರಿದು ಸಿಕ್ಕುವುದಿ॥
ನಿರುಪಸ್ಪುರುಭರಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿರಾ। ಹರುಷದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸ ಅಪ್ಪುದೆ।
ಪರಮಪಾವನವೀರಶೈವದ ಸಾರತಿಳಿಸಿಂದಂ॥೩೦॥

✓ ಕರಣಗಿಂತಿಂದಂ ಬಗ್ಗುವಾದಿ। ವೀರಶೈವದ ತತ್ವವನು ವಿಮು।
ಕ್ತಾರವನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಷಣ್ಮುಖಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಳಗ॥
ಕ್ಷಾಂವಗತನು ಪೀಠಾಲಿರುತಿರು। ಶ್ರಾರಣರ ನುಡಿಸಳ್ವವರು ಗಾಂತ।
ಗಿರಿದಯಾದಿಂ ತಿಳುಹುಸೈಬವ ಬಂದ ಗಂಡಕರೆ॥೩೧॥

ಬಂದಿಯಾತ್ರೆಯ ಗೈದು ಗುರುವರ। ನಂದು ಹರುಷದಿ ಗುರುಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಬಂದು ದರ್ಶನಗೈದು ಕುಳ್ಳಿರಲಾಗ ಗುರುವರನು॥
ವೃಂದದಿಂ ತಿಳುಹುವ ರಹಸ್ಯವ। ನಿಂದು ನಿವೇದ್ಲಿಸಿಗಿಂತಿವಿಸ।
ಚಂದನಲಿ ಕಾವಿಷಯ ವರಿಯಲಿಕ್ಕವರುಲಿತವರೆ ಗೆಲು॥೩೨॥

✓ ಕೇಳಿ ಕೃಶಿಯಲಿಗುನಗಳರೆ। ಬಾಳ ತಿಳಿಬಸನಾಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ।
ನಾಳೆಗೆ ಹೃದ್ಯನಮೃಪಿಯ ಣಿವ್ವ ಳವನಸಾನ್ನಿಧಿಗೆ॥
ವೇಳೆಗೈಲ್ಲು ದವಿಲ್ಮ ಸಿವರಿರು। ನಾಳೆಯಿಯುದಯಕೆ ಬಪ್ಪೆನೆಂದೆನೆ।
ಕೇಳಿ ಚಿಂತಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾ ಮುಳುಗಿದ ಶಿಲ್ಪರಾಣ್ಣಿಗಿ ದಿ॥೩೩॥

ಒಡನೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯುತ। ನುಡಿದನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಧರ್ಮನು ಆ
ವಿಡಂತಿಗಳ ಗರಜರಿಯು ಪ್ರವುದಯ ದಿಂ ಪೇಳಿಕೆಂದೆನಲು॥
ಒಡನೆ ನವಿಂತೆಳ್ಳು ಮಾಡಿಕೆಂದನೆ। ನುಡಿದ ನಾಡನು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀನರಿಗೆ।
ಪೊಡವಿ ಪಾವನವಾಗಲಾಮ್ಯನಮ್ಮದು ದೃನಲಿರಾವೆಂದಂ॥೩೪॥

ಅಡಕೆಲೆ ಮಗ್ನಂದ ಸಳುವೆ । ಮುದದಿಂ ಮನ್ನಯ ಪ್ರೀಲದ ತ್ರೈಯಾಳಿ ।
ವದಕೆ ತ್ರಾವನು ವಾಲಿಂದು ನಿ(ಕ್ಕ)ರಾಮನು ವೃದಿಂದು ವಿಶ್ವದ್ವಾರ ಕಾಲು ॥
ಸದಮಾರ ರಾಗಾಳಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀಲದಲಿ । ಮುದದ ದೇವ ದರ್ಪಿಸ ಪುರದಿಗನಿ ।
ನಿದರೆ ಸಂಗ ಯಾಳಿಲ್ಲ ನಿಲಾ ಪ್ರೀಲದಿ ಕರುಣದಲು ॥ ೩೧ ॥

ಕರನ ವಾಲಿಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುತಲಿ । ಕರುಣದಿಂದನು ದಿನದಿ ಪೂಜಿಸಿ ।
ಧರಗೆ ಯಾಲ ಪಿಸ ರಾಂ ತಭಾಗ ಪಿರು ಜಿರ್ಪೆ ರಾಸ್ಥಳಕೆ ॥ ಬಂದು ಸೇವಿಪರು ॥
ಕರುಣದಿಂ ದವರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ । ಕರುಣದಿಂ ವಿಷ್ಣುನ್ನು ಪ್ರೀತಿವರು ।
ಚರಸು ಬದಿನಿಲ ಪೀಠ ಭಯಾಚೇ ದೆಂದು ಪೇಳುತಲಿ ॥ ೩೨ ॥ (ಶ್ರೀ ಪಾ ಸಂಧು ಲಂಕೆ) (೧೧೬)

(೧೧೬) ಕರನ ನೆನೆಂಬುಲ ಚನು ವಬಿಟ್ಟರು । ಭರದಿ ಬಂದರು ಕಪಿಯ ಕಲ್ಲರು
ಭರರ ನಮುದಯ ಸಾಡಿ ಗ್ರಂಪ ಸಮಾಧಿ ತೋಯನವನ ॥
ಚರುಳ ಕರಾಕ ನಾಷ್ಟ ಕೈದನು । ಭರದ ಬಾಹ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ ಗಳಲ್ಲಿ ।
ವರಗನಾರಾಧನೆಯ ದಾನಾದಿಗಳ ನಡತದಲು ॥ ೩೩ ॥)

ಮುದದಿ ಮಲ್ಲ ಚಮ್ಮಂ ಬಿಯ ನವಾಯರನೆ । ವದನದುದಂಬಿ ಪಿರಾಮಲಂಕದೇಳು ।
ಭುದಯನು ನಾಸುಲ ಬಂದು ಭೂಮಿಯಲಿ ಚಿರರ್ಥ ವವನು ॥
ಪದುಳದಿಂ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ ವೈರಾ । ಸಭದಲ ಶ್ವಾಗ ಭ್ರಮ ಪಿ(ಠ) ರಚಿಸಿದ ।
ಸದಂನು ಮುಂ ಪಾಕ ಕಾಗ ಪಿಟನು ಸ)(ಬಗಹ್ನ ಲಿಲವೆ ॥ ೩೪ ॥

ಪರಮಾತ್ರ(ರಲಾಗ ರಾಗರ ಕಾರ ವರಪುರಾ ಕಾಮ ಚಕ್ಷುಕ್ರ ಭಾವದಿ ।
ನಿರುಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪತಿ ಪಮಾನ ಜಡ ಸಮರ್ಪದೆ ಯುಗಳ ॥
ಆರಿದು ಧನ ಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಂಪದ । ಅರು ನ ಸುಲ ಸುಲ ತೆಯ ರದು ಪಡೆಸಿ ।
ಸ್ಥಿರ ದಮೆಯು ವನು ಪುರಾನ ವನು ಸಂತೆಲ ವಾಯರ ವೆಂದು ಸಂಧಿ ॥ ೩೫ ॥

ಮಾರನೆ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು .

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೩೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

Scanned by CamScanner

ಶ್ರೀಗುರುಕೋವಣ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂ॥ ಮುದದೊಳೆಚ್ಚತ್ತ ಚರಣ ಮಾಡುತೀಯಾ। ಪದುಳದಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಪುರದ। (೧)
ಸದಯ ನಾಗಸೂತ ಪೇಳ್ಗ ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ॥

ರಾಜನಂದನ ವೈರಿಸುತ ಸುರ। ರಾಜನಂದನ ವೈರಿಸುತ ಗುರು। ರಾಜನಂದನ
ವೈರಿಸುತ ವರ ರಾಜರಾಜಸಖ॥
ರಾಜನಂದನ ವೈರಿಸುತ ಗಿರಿ। ರಾಜನಂದನ ವೈರಿಸುತ ದಿನ।
ರಾಜನಂದನ ವೈರಿಸುತ ಪ್ರಿಯರಾಜ ರಕ್ಷಿಪುದು॥೧॥

ಮುಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪ ಗುರುವರ। ನಂದು ಪೇಳ್ದ ಕತೆರದಿ ಸಂತಸ।
ದಿಂದ ಸೇವೆಯ ಗೈವ ಭಕ್ತರು ಪಾದ ಪೊಡೆತ್ತಪ್ಪ॥
ತಂದು ನಾನಾ ವಸ್ತುಗಳ ಮುದದಿಂದ ಸೇವೆಯ ಗೈವುತಿರ್ಪರ।
ಸಂದಣಿಯ ... ಪ್ರತಿ ಸ್ನಾನ ಪಾದ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸು॥೨॥

ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲ ಜನರು ಬಂದರು। ಭಕ್ತ ... ಸೇವೆ ಸಲಿಸುತಲಿರೆ।
ಭಕ್ತರೊಂದಿನ ಪ್ರೀತಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು॥
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಲಿ ರುದ್ರಮುನಿ ಸಹ। ಕತ್ತಲೆ ಕೋವಣ ಸಿದ್ಧರೊಂದಿಗೆ।
ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ವಂದಿಸಲು ಪರಸಿದರಾಗ ಲೀಲೆಯಲಿ॥೩॥

ಆಗ ಮುನಿವರ ಕೋವಣ ಸಿದ್ಧನು। ರಾಗದಿಂದಲಿ ... ವಿನಯದಿ।
ರಾಗದಿಂ ನಾಗಬಸ್ಸಿಗೆಲ ... ದಿಂದೆನಲು॥
... ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರು ... ಬಾಗಿ ... ಪೇಳೆ ದಯವರದ।
... ಬಂದರು ಮುದದಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣ ... ಗುರುವರ್ಯ॥೪॥
ಬಂದುರು ದೃಷ್ಟಿಂ ಬ ಭಕ್ತರ। ಮಂದಿರದಿ ನೆಲಸುತ್ತ ಗುಲ ... । ಸಂದು ಬೋಧೆಯ ನಿತ್ಯ
... ಭಕ್ತರದಿ ಗಂಗರರೆ॥ ಬಂದು ... ಹರಸುತಿರಲು। ... ಪ್ರೀತಿಗೆ ... ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ।
ಬಂದು ... ವಂದನೆ ಮಾಡಿದರು॥೫॥

ಮುಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿಯು । ಬಂದ್ಧು ರಥದಂತೆ ಉತ್ಸವ ಮಾಡ್ಡಿದಾ॥
ನಂದದಿಂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಸಾದ ನಿಗಂದ ದ ರಾಷ್ಟ್ರದಲಿ॥
ಬಂದು ಗುರುವರನತುಲ ಮಹಿಮೆಯ । ದೆಂದು ಭಕ್ತರು ... ವೆನುತೆಲಿ
ಬಂದು ಪೀಳ್ಡಸು ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗಮಲ ಮಾನಸದಿ॥ ೬॥

ನಿರುತ ಗುರು ಶಿ... ಯಸುಗೆ ಭಕ್ತ । ರು ವ... ನದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ।
ಮಗಳ ಬಾಗಲ ಕಾಗ ಪತ್ನಿಯು ಸದ ವರ ... ಸಿ॥
ವರ ... ಯಗ್ಗೆ ವ... ತ್ರೆಯ ... ರಲು ಬಾಲಗಿದ ।
... ನೆ ... ಮಾತನಾಡಿಸಲು॥ ೭॥

ಮಾತನಾಡದಲರಲ ಕಾ... ಮಾತೆಯಾ ... ಬಿಕೆ ... ದ ।
ನೀತ ... ಲನಗಿ ... ಪಿತ ನೀ ... ಮನದಿರು॥
ಮಾತೆ ಸೀಳೆ ನಿ ಬಾಲಲಿಂಗಗೆ ಮಾತೆ ಪೀಳದ ಲಗು ... ರಲ್ಲವ ।
ನಾತ ... ಗುರುವರನ ... ರಕೆ ... ॥ ೮॥

ಬಾಲಲಿಂಗನು ದುಃಖಿಸುತ ನಿತ್ಯ ... ಗುರು ... ಪ್ಪ ।
ಬಾಲನಿ ... ರಾತ್ರಿಯ ... ಬಂದೆನಲು॥
ಪೀಳ ... ಗುರು ದೇವ ... ಮನದಿ ।
ಬಾಳ ... ದೀ ... ನಗು ... ಭಯ ... ನು॥ ೯॥

ಬಂದವಾ ... ಕೇಳ ಗುರುವರ । ನಂದು ... ಲ್ಲವ ।
ಬಂದು ಬಾಲಕ ... ನೆ ... (... ನು ...)॥
ಅಂದು ... ಬಿಲ್ಲ ... ದಿಕೆ ಮಾಡಿದ ।
ದಿಂದ ... ರಿಂ ... ರಣಕಿಂ ದಿನ ... ॥ ೧೦॥

ವಛುಮಳ್ಳೆ ಛೆಛಗಬುಂದಿಲು । ಪೆಳಗ್ಗೆಯುಡೆ ಪ್ರೇಳಿ ಬಿಲ್ಲವ ।
ಬ್ರಾಛುಗ್ಗೆಯುಡೆ ಅಂದುನಿಕ್ಕದ ಕ್ರಿಯೆದೊಳಕೆರೆಯ್ಯನಲು ॥
ಬ್ರಾಛನಿದ್ರೆಯುಗ್ಗೆದವನುಬ್ಬನು । ವಛುವಂದದೊಳಳ(ಬ್ದ ಗುರುವಿನ ।
ಅಗಲಪಾದಂಗಳನೆ ವಂದಿಸಿ ಪ್ರೇಲದ ಕೋಟಿರು ಕರಿ ॥ ೧೧ ॥

ಅವರು ಸಕಳ(ಶ್ರವಾದ ರಸರು । ಭುವನದೊಳಗೆ(ಅಗ)ರುವರು ಮಿಗೆ ।
ಛವರು ಬಾಧ್ಯದ ರಮುಲಕ್ಷ್ಮಾನಿ ಛವರು ಛವನೆವರು ॥
ಭುವನದೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಗುರುಗಳು । ಜುವನಬಾಧೆಯು ತರಿದು ಪ್ರೇರಿವರು ।
ಅವನಿಂತೆಳಳು ಗುರುವಿಂಗೆ ನಿಮಗ ರಿಲ್ಲವೆಂದರುಹು ॥ ೧೨ ॥

ಗುರುವಿನುರು ಮಹಿಮೆಯುನು ಕೇಳ್ಕರಿ । ಅರಿಂದಿಕ್ಕೆ ವರಅಂಗ ಮುಹಿಮೆಯು ।
ನರುಹ್ರುವೆನು ಬಿಕ್ಕಲಗಳಲದವ ಮುದ್ದನೆಂಬವನು ॥
ನಿರುತ ತಂಗವ ಮುರುಕಾಲದಿ । ಪರಮಭ ಕ್ರಿತಪ್ಪ ಜನಿತ್ತಲಿ ।
ಉರುಷದಿಂದಲಿ ಬ್ರಿಂಗಮಾರಾಧ್ಯಿಯುಗ್ಗೆಪ್ಪ ತಲಿ ॥ ೧೩ ॥

ಬಿಳದತಿಸಂಸಾರಬತೆಯೊಳು । ಭಾಳನೇತ್ರನಶರಣ ರೂಡನೆಯು ।
ಕಾಲವನು ಕಳೆಯುತ್ತ ಕೃಪೆಯಿಂದುಯ ಕವಗ್ಗೆಪ್ರುತಲಿ ॥
ಕಾಲಧ್ಯಾನಲವಛೆಳದು ಬ್ರಿಂಗಮು । ಬಾಲಕೃಪೆಯಿಂದುಗ್ಗೆಪ್ರುತನುವಿನ ।
ಕಾಲಲಕ್ಷಂಗವದಾಗದಂದದಿ ನಡೆಯುತಿರುತ್ತದನೆಂ ॥ ೧೪ ॥

ಚಿತ್ರಬ್ರಾಂತ ಕನನ್ನು ನೆನೆಯುತ । ನಿತ್ಯಲುದಂವದವನ್ನ ವೇಳುತ ।
ಕ್ರುತ್ರಬಾರದ ಪೊದಲ ಅಂಗವ ಪ್ರಕ್ರೀಯನುಗ್ಗೆದು ॥
ನಿತ್ಯನಿಗಲನಿಬಲಪ್ರೇಲಾಂತ । ಉತ್ರಭುಮಿಯು ಮಾಧ್ಯದಿನದಲಿ ।
ಕೃತ್ಯಪತಿ ನುವ ಬ್ರಿಂಗಮುವಲಾ ಬಂದು ಮಂದಿರದಿ ॥ ೧೫ ॥

ನೆನೆಯ ಮಂತ್ರಿಸ ಸನ್ನದ್ಧದೈವವ । ಮನಸಿನೊಳಗಾದರೆಯು ಸಿಂಹಳ ।
ನೆನೆಯು ಲಿಂಗನ ಶ್ರುತಿಯ ಸುಖೋತ್ತರ ತಂದುದಿನದಲ್ಲಿ ॥
ಆಸನವಿನಲ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ನಡುವೆಯು ದೇವ ಭಕ್ತ ಲಿಂಗವದಿಲ್ಲವಿರಲವ ।
ನಗೆಯು ತಡೆ ಇದರಿವನು ಮನಸದಲ್ಲಿ ಭಯದಿಂದ ॥೧೬॥
ಅಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಲಿಂಗವಾಗಿಯು । ಇಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಕಲ ಅವು ಸಂತಪ್ಪಲದೆಳ ।
ಇಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಕೈದ ಎಲ್ಲಗತ್ತೆಯ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿ ॥
ಅಲ್ಲಿಯು ದೂರದಿರೆ ಅವದ । ಇಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಲಿಂಗಸಂತ ಇಂಲಿಸು ।
(೧೭) ಎಲ್ಲಿ ಜಲನಗದ್ದೊ ಕೆಳಗೆ ಸಂಬದ್ಧವನಿ ಬರಯ ॥೧೭॥ (೧೭)
ಶಿವನ ಅತ್ರಿತ ಕಿಡನಿ । ಭಾವದ ಪ್ರಾಭವನ ಬೇಗ ಬಾರನೆ ।
ಅವ ಕಡಿಂ ಪ್ರತಕ್ಷನಾಗಲ ಅವನ ನಾಕ್ಷದಿ ॥
ಶಿವನು ತ್ರಿಭುವನದೊಳ ಗಿರಿಸು ಅ । ಅವ ಕಡಿಂ ಕರೆದಿಯು ಅನ್ನಯು ।
ಶಿವ ಪ್ರರ ದಿನ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭದ ಎಂದು ನಿಲ್ಲು ನಾದರದಿ ॥೧೮॥
ಎಂದು ಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆ ಪೇಳಲು । ಮುಂದೆ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಇಂದ ದಿಂ ಪೇಳಿದನು ಜಂಗಮ ಮಹಿಮೆ ಬುತ್ರಿಯನು ॥
ಅಂದು ನದಿಂ ಅಳ ಭುಂಜಿಸುತಿರ । ತಂದ ದಗುಳ ನಾಗು ಅರ್ಪ್ಯ ಮಾಲ್ಸವ ।
ದಂದು ಸಂಗಮ ಶಿವನು ಮಾಡಿದನು ಕರೆ ದಾನವದ್ದ ॥೧೯॥
ಪರಮ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವನು । ಹರುಷದಿಂ ಸೇವಿಸದ ಕಾರಣ ।
ಹರಿದು ದೈವ ಮಹಿಮೆ ಸಾಲ ಮಾರ್ಗದ ಅನುವ ನರಕ ಕಳೆದು ॥
ಶರಣ ಪ್ರಸನ್ನ ವನ ಅನ್ನಯು । ಪುರದ ಮುಕ್ತಿಯು ನಿಲ್ಲು ಕೇಳೆಂ ।
ದೊರೆದ ನಾಡ ದೃಷ್ಟ ವಂದಲ ದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮುದದಿ ॥೨೦॥
ಮುನ್ನಿನ ಹೃದಯ ನಾಶದಿಂದಲಿ । ಪನ್ನಗ ಸುಲಭನಾಗಿ ಸುಂದರಾ । ರಲ್ಪದಲಿ ಬದ್ದಿರಲು
ಬರುತರ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವನು ಗನ್ನ ಅಶ ಶಿವರನಾ ಬರ । ನನ್ನು ಬಿಂಬಲ್ಪ ತೈಪದುಲ ।
ಪನ್ನಗ ವದಾಂ ಮಲ ಹೋದನು ಮಂದ ಕ ಅ ಜೀವದಿ ॥೨೧॥

ಅದುವೆ ಶ್ರುತದ ಕಾಲವಾಲನ । ಪದದ ವಾರಿಯು ದುರಗ ಬಾಂತೆಯು ।
ಪದುಳದಿಂ ಬಿಳಿಲ್ಕೆ ಮಾಣಿಕ್ಯವು ದಾರಾಮ್ಯ ನಭ ಪುಷ್ಟಂಗೆ ॥
ಅದು ನಿಮಿಷದಿ ತಳೆದು ಶೃಂಗೆ । ಮುದದಿ ಪಾದೋದಕದ ಮಹಿಮೆಯು ।
ವಿದಿತ ಷಣ್ಮುಖ ಗಳವಡಲ್ಲದು ಪೇಳಲಂದೊಗದಂ ॥ ೨೨ ॥
ಒಪ್ಪಿವೆ ಕೇಳರಿ ಮಂತ್ರವು ಮಹಿಮೆಯು । ವರ ಶಿವಾವತಾರದ ಭಾಗ್ಯವು ।
ಸುರತ ಕೇಳಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಪಿಡಿಯು ಪೋಗಲ್ಕೆ ॥
ಗುರುಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನಲ ಶವಳನು । ಭರದೊಳುಪ್ಪು ಅಕ್ಕರ ತಾ ಕಾಣ್ಣ ।
ಕರಸಿ ಭಯದಿಂ ಕೇಳ್ಕ ನಿಂತ । ಕಂದು ಗುರುಗೆರಗಿನು ॥ ೨೩ ॥
ಅರಸಿ ಪೇಳ್ದ ಮಾನಗೆ ಬಾಲಬೆದಿ । ಪರಮ ಮಾನಿ ದಾನಿಗೆ ಬಂದಳು ।
ಗುರುವಿನಿಂ ಬೋಧಿಸಿದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನು ॥
ಅರಸನಿನ್ನಾದರೆ ನವಳ್ಳಿ ಗುರುವ ದರಿಂದನಲು ಭಾಗವತ ।
ಗುರುಗೆ ಮೇಲೆ ಬೋಧಿಸಿನಗ ಮಂತ್ರ ಪೇಂದಿನಲು ॥ ೨೪ ॥
ಸ್ತ್ರೀಯು ದಲ್ಲದು ಭೂಪ ಮಂತ್ರವ । ಗುರುವರನು ಬೋಧಿಪ ನುಬಾರಿಂ ।
ದರಸನನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಪಟನಿ ದೊಳ್ಗ ಕೈ ನಮನಿಪದನೆ ॥
ಭರದಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು ಗೈವುತ । ಗುರುದತಿಲ್ಲವನಾ ಮಹಾಮುನಿ ।
ಭರದಿಂ ಪಮುನಾ ತಟದೊಳ್ ಗ್ವಥ ವ್ಯಷ್ಟದ ತಿರಾಲ್ಲಿ ॥ ೨೫ ॥
ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರವ । ಗುರುಷದಿಂ ಬೋಧಿಸ ಮಾರ್ಗ್ಗನ । ಶರೀರದಿಂ ದಲಿ
ಪಾಕರೂಪದಿ ಪಾಪಿ ಸಮುದಯವು ॥ ಭರದಿ ಪೋರಿದವರಿಂ ಮರೆಯಾ । ವರಮಹಾ ಮಂತ್ರದ
ಮಹಾತ್ಮೆಯು । ಗುರುಗಳಿಗನಲ ಸುಖದಿ ಬಾಳದ ಮಂಜಿ ಕ್ಷ ಮರಸನು ॥ ೨೬ ॥
ಕೇಳದಿರಿ ಮಂತ್ರದ ಮಹತ್ಮೆಯು । ಕೇಳರಿನ್ನಾಭಸ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು । ಪಾಳು ಮನೆಂಬೊಳ್
ಗಿದ್ದು ಭಸ್ಮವಲು ಳದು ಗುನಿ ಜವ ॥ ಪಾಲಲು ಳಯು ಉಭಸ್ಮ ಮತ್ತಲು । ಶಾಲ ದಾಂತರು
ಬಂದು ಹರುಷದಿ । ಪೇಳ್ದ ಗೈರಿ ಪಲವನ ರಭುತಾ ಬಾಲಕಿ ಕರೆದೊಯ್ದರ್ ॥ ೨೭ ॥

ಪಿನಾಕಿಯು ಚರ್ಮಾಂಬರವನುಟ್ಟನು । ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದನು
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರಮಥಗಣ [illegible] ಶಂಕರನು
ಮಾಲೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನು ಧರಿಸಿಯು । ಭಾಳ [illegible] ಲೇಪಿಸಿ
ಕಾಲಬಂಧ [illegible] ನುಡಿದ ॥೨೮॥

ಭರದಿ ವಿಭೂತಿ [illegible] ಸಿಂಗರಿಸಿದ ।
ಕರಿಯ ಚರ್ಮವನು ಹೊದೆದು [illegible] ।
ಭರದಿ [illegible] ।
[illegible] ॥೨೯॥

(೩) ಶ್ರೀ [illegible] ।
[illegible] ಬಂದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ [illegible] ॥
ಭರದೊಳು [illegible] ಧರಿಸಿದರು [illegible] ।
ಪರಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನು ಧರಿಸಿದ [illegible] ॥೩೦॥

ಜ್ಞಾನ [illegible] ಜಂಗಮ [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥೩೧॥

ಶಿವನೆ ಗುರು ತಾನಾಗಿ ತೋರುವ । ಶಿವನೆ ಲಿಂಗವದಾಗಿ ತೋರುವ
ಶಿವನೆ ಜಂಗಮ ರೂಪದಿಂದಲಿ ಚರಿಸುತಿರುವನು ॥
ಶಿವನೆ ಗುರು ಚರ ಲಿಂಗವೆನಿಸುವ । ಶಿವನೆ ಗುರು ಚರ ಲಿಂಗವಾಗಿಹ ।
ಭುವನದೊಳಗೆ [illegible] ॥೩೨॥

ಗುರುವಿನುರುಸೇವೆಯನುಗೈವುದು। ವರದಲಿಂಗವ ಪೂಜೆಗೈವುದು।
ಪರಮಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಗೈವುದೆ ಭಕ್ತಿಲಕ್ಷಣವು॥
ಗುರು ಚರಣ ಸರಸಿಂದು ತಿಳಿವಾಗ। ಪರಮಲಿಂಗವ ಗೆಲ್ಲುವುದೆಂಬುದೆ।
ವರಪ್ರಸಾದವ ನೆಂಬಿಲೆಂಬಗೆ ಅಪ್ಪುದೈ ನಿರಂತರ॥೩೩॥

ಲಿಂಗವನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ಫಲವಾ। ಜಂಗಮದ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದು।
ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯಾಗ್ರಯಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯದು ವರ್ಧನವು॥
ಲಿಂಗವು ಜಂಗಮವ ವಸ್ತುವಲ್ತೇ। ಸಂಗದಾನವು ನಿಷ್ಪರ್ಣ ಪದವಿ।
ಜಂಗಮದ ಪಾದವನು ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಸ್ವಯಮವು॥೩೪॥

ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರದಿ। ಸಂಗಯ್ಯ ಬಂದ ಅವತರಿಸಿ ಬಸವರಾಜನು।
ನೆಲೆಯು ತೋರಿದ ಮಾಡಿ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತಲಿ॥
ಮಲಹರನ ಧ್ಯಾನವನುಗೈದು। ಅಲ್ಲಿಂದಿ ಪಡೆದನು ತನ್ನ ಬಳಿವ ನೆಲೆಯ।
ಸೊಬಗು ತೀರದನು ಬೆಳಗಿದುದನಾ ಚರರಲಿಂಗದಲಿ॥೩೫॥

ನಿಲಯದೊಳುದಯದಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ। ಕಲ್ಯಾಣದ ಸಂಗಯ್ಯ ದೇವರೊಳು।
ಸಲೆ ಭಕ್ತರನಾರಿಗಿಲ್ಲ ಬಂದಾಗ ದಿನ ಜಂಗಮರಿಗೆ॥
ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ ಅದರ ಅನುದಿನ। ಭಕ್ತಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ನಿಗಸಿದ।
ಪ್ರೀತಿ ವಿರಾಗದ ತೆರ ಪೂಜಾರಾಧನೆಯ ಗೈವುತ॥೩೬॥

ಒಂದು ದಿನವಾ ಪೆಂಡೆಯ ಹುಲ್ಲಿಂ। ಬಂದು ಪುರ... ಜಂಗಮರು...।
ನಿಂದ ಸಮಯದಿ ಸಿದ್ಧಿಯೊಳಗಿನ ಜಂಗಮರು ಅಂತಯು॥
ಬಂದು ಮಹಾಮನೆಯಲಿ ಲವ ಸರಿ। ಬಂದವರೆಲ್ಲ...।
ನಿಂದು ನೋಡಿ ಲಿಂಗವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರೆಂದು॥೩೭॥

Scanned by CamScanner

ಲಿಂಗ ಪೂಜೆದರಿಪ್ಪುದ ತೆನ್ನಗೆ । ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯು ಪ್ರತಿದಿನ ।
ಲಿಂಗವವನು ತಾನಸಂತ ಪೂಜೆಯು ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ ದೇವರಾಯ ತಂದೆ ॥
ಲಿಂಗವಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲವೂ । ಜಂಗಮನು ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಿಯನೆಂದು ।
ಭಂಗವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರೆ ಎನಲು ॥ ೩೮ ॥
ವರ ಮಾನ್ಯನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲ ಕೆ ಕೈಕರ ಹೇಳಿ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ।
ನ್ನಿಕೆ ಕರೆಯಲು ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಗೆ ಸಮರ್ಥನು ॥
ನಾಗರಿಪ್ರಿಯನಾನಂತೆ ನಾದರೆ । ನಾಶನು ನಿನ್ನ ರೂಪ ಸಂಗವೆನ್ನಗೆ ।
ಚಿರಕೆ ನಿಸಿದಪ್ಪೂರ ಬಿದ್ದವ ಎನ್ನುಲ ನಡೆದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ॥ ೩೯ ॥
ನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲೆ ರೇಗ ಕರಗನೆಲೆ । ನಿಲ್ಲದಿರೆ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ದಾತ ಆವ । (೨೧)
(೨೧) ನಲ್ಲದೆ ನಾ ಬರುವೆನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಟಿ ರತಿ ಲಿಂಗರೂಪ ॥
ಬಲ್ಲನೈ ನಾ ನಿನ್ನ ಜಂಗಮ । ನಲ್ಲ ಆತ ಭಕ್ತರ ಕರ ನಾ ಹಿಡಿದು ॥
ಕೊಲ್ಲಿಸುವ ಮರ್ಕಳನು ಪತ್ನಿರೂಪ ಕರ ನಾ ಬೇಡಲಾರೆ ॥ ೪೦ ॥
ನಿನ್ನ ಕರ ಪದ ಪದಗಳ ಗಾನ ನಾ । ನಿನ್ನ ಬಸ್ಸಿ ಸಲಹುವದಲ್ಲಿ ।
ನನ್ನ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ॥
ಎನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲು । ಚೆನ್ನ ಬಿಡದ ಪ್ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ।
ಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಲಿ ವಾದಿ ನೋಟ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಗದವರು ॥ ೪೧ ॥
ಶ್ವರ ವಾದವ ಕೇಳಿ ಸಗುಣ ತಲೆ । ಜವದಿ ಮುದಿ ಮಾತರಿಯ ಪಾದದ ।
ಶಿವರ ವರರೂಪ ಪ ಘಟ ಲಿಟ್ಟ ಲಿಂಗ ಮಾಡುಯ ॥
ಶಿವ ಬಾಲಿಂಗದ ನಸುಳಿ ಶೂನ್ಯದ । ಭುವನ ದೇವ ಧರವಲ್ಲವ ದರಿ ।
ಜವದಿ ಲ ದೇವ ದೆ ಕರೆದು ಕೈಯಿಟ್ಟು ದೆಂದು ಪೇಳಿದ ॥ ೪೨ ॥

ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಗೆ ಈಡಿನ । ಲಿಂಗಲಂಬಿ ಹಸವರೆ ಕೀಲನ ।
ಸಂಗಸಲ್ಲದು ಎಂದು ಲಿಂಗದಂತ್ಯಗ ಪೇಳ್ವೆ ॥
ಅಂಗವೇ ಲಿಂಗದಂತೆ ಪೇಳ್ವೆ । ಜಂಗಮಾರ್ಪಿತ ನಿರುಪ್ಯದೆ ನುತನು ।
ಅಂಗಲಿಂಗದಂತ್ಯಗನ ಕಳುಹಿದ ಸಂತ ಸಿವಶಿದ ॥೪೩॥

ನಿರುತಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ನಿರ್ವ್ಯಾಪ್ತ । ಅರವಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವನು ಮಯ್ಯನು ।
ಭರದಿ ಶಿವ ತಾನೆಂಗಸದ್ದ ಮಾರಿಲ ಬಂದ ಹರದಿಂದ ॥
ಪಿರಿಯರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಜನದಲಿ । ಚರರ ತೃಪ್ತಿಯ ಮಾಗಳ ಸಿಲಗ ನೀತ ।
ಚರರು ನಿತ್ಯದಿ ಬಂದು ಭುಂಜಿಸಲಿದಕೆ ರಾದರದಿ ॥೪೪॥

ಪರನೆ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಯನು ತಾ । ಹರುಷದಿಂ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ।
ನಿರುತ ಜಂಗಮ ಕಥೆ ವಿಲಿಂದೆ ಮರೆವ ಪಾತ್ರವ್ಯ ॥
ಅರಿಯರ್ಕೆ ನೀವದು ನಿಂಲಯದಿ । ಹರನೆ ಜಂಗಮ ಸೇವೆಯನು ತಾ ।
ಭರದಿಗೈದ ಧರೆಗೆ ತೋರಿದ ಜಂಗಮನ ಮಾಡಿವೆ ॥೪೫॥

ನಿತ್ಯಪಾಕ ಸಗ್ಗೆಯಲರೆ ತಾ । ಪ್ರೀತ್ಯ ಲಿಂಗದ ಸಿದ್ಧಿರಿ ಸಳ ।
ಚಿತ್ತಶಾಂತರೆ ನಿಷ್ಠರಾಯ ಪಟ್ಟದ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ॥
ತತ್ತರಿಸಿ ಜನ ಪೋಗಿಯರಸಿಗೆ । ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಕೋಪದಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ।
ಮತ್ತ ನಿಜದೊಳು ಬಂದ ಭೂಪತಿ ಮತ್ತೆ ಯಂದ ನಾಗ ॥೪೬॥

ಬಂದು ನೋಡಲಾಗ ದ್ವಾರದಿ । ಸಿಂಧು ನಿಲ್ಲದೆ ಬೆಟ್ಟ ಮಾದದಿ ।
ನಿಂದ ಸಿದ್ಧೆಯಾಕಂದು ಬಸವೇಶ್ವರನು ಲಿಂಗದಂತ್ಯ ॥
ಬಂದು ಪೋಗಿಸಲು ಮಂದಿ ಸುಮುಖಿಗೆ । ಸಂದು ಸೋಮುನಿಯೆಂದು ವಿನಯದೊಳು ।
ಕುಂದನುಡಿಯುಲು ಶರಣ ಗಮನಿಸಿ ಪೇಳಲಾಕ್ಷಣದಿ ॥೪೭॥

ಚಿಟ್ಟದಂಡದಿನಿಂದ ಸಿಡಿಯಲು । ಬಿಟ್ಟ ಬಂಡುಲಾಗಲೆಸೆದವರು ।
ಪಟ್ಟರಚ್ಚರಿಯುರಸು ಬಸವೇಶ್ವರನ ನೋಡುವುದಲು ॥
ಸ್ವಾಮಿಯೊಬ್ಬರಿಗಿಂತಿಷ್ಟು ಮಾಡುವುದು । ನಿಷ್ಠೆ ರೂಪು ಶಿವಲಕ್ಷ್ಮಿಸು ।
ನಿಷ್ಠೆ ದೇವರನೆನೆಯುಲಿಸರಸು ಪ್ರಿಯ ಸದನರಿಗೆ ॥೪೮॥

ಆಗ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆನಾದನು । ಭೂಮಿಗೆ ಭೂ: ಸಮಸ್ತ ಮಹಿಮೆಯಾದರು ।
ನಾಗಶಂಕರ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನು ಭೃಂಗೀಶ ॥
ಶೇಗಿರಿ ಶಿವ ಪೂಜೆ ನಂದಿವಾಹನ । ನಾಗಗಣ ಸಹ ಸಂಗ ತ್ರಿಪುರಹರ ।
(೨೨) ನಾಗಿ ಪಂಚಾನನ ಭಾಗವಂದಲಿ ಸುರರನಿವುದರಿಯದು ॥೪೯॥ (೨೨)

ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯು ಸ್ಥಿರ । ಲಿಂಗ ಚಂದ ನಾಮನು ತನ್ನಯು ।
ಸಂಗದವರೆ ಶರಣರು ಶಿವಭಕ್ತರ ಬಳಿ ಹೋದರು ॥
ಮಂಗಲಪ್ರದದಿ ಸುಚರಿತೆಯು । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ದಲಿ ಪೇಳಿದ ।
ಜಂಗಮದ ಪದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಕಂಬದವು ॥೫೦॥

ಎಂದು ಶಿಷ್ಯವರನ ಮಾಡಿಯು । ನಂದು ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯು ।
ಚಂದದಿಂ ದೃಷ್ಟಿ ವೆಂದನಾದ ಶಿವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥
ಕುಂದ ಹಾಸದಿ ಪೇಳಿ ಕೇಳ್ದು । ನಂದದಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ ಭಕ್ತರು ।
ವಂದಿಸುತ ಶಿವ ಪಾದ ದರುಶನದಿ ಪರಮ ಗುರುವರನು ॥೫೧॥

ಕ್ಷೀರದಿ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸುತ್ತೇಳಿದ । ಸಿರಿ ತಾ ಬಾಳು ವರ ಕೃಪಾಪರ ।
ದಶುಲದೇನು ಕರಣ ಕಲ್ಯಾಣಮಂಡಲಾರಾಧ್ಯ ॥
ಸತತ ಪರಿವಾರದೊಳಗ । ಇಹದ ಮಾಡುವುದು ತೋರಿದ ।
ಪ್ರತಿ ಜಗದಾಚಾರ ಪಾಲಿಸು ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ॥೫೨॥

ಪರಮಾನಂದಶೀಲಾರ್ಗೆ ಶರಣರ ವರಪುರಾಣವ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ।
ನಿರುತ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಪಠಿಪ ಮನುಜರ ಸ್ವರ್ಗ ದೊರೆಯುಗಳ॥
ತರಿದು ಧನಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಂಪದ ತರುಣ ಸುತ ಸುತೆಯರನು ಪಾಲಿಸಿ।
ಪೊರೆಯುವನು ಪರಗವನು ಸಂತತ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ॥೪೫॥

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೦೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ.

ಐದನೇ ಸಂಧಿ ಪ್ರಾರಂಭವು-

ಸೂ॥ ಪರಮಪಾವನ ವೀರಶೈವದ ಹಿರಿಮೆ ಭಕ್ತರಿಗರುಹಿ ಕರುಣದಿ
ಬೆಳೆದ ಶಿವನೊಳು ಬೆರದಿ ಕಲ್ಯಾಣೇಶ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮಲಿಂಗ॥

ಕಮಲಭವಗಿರ ಕಮಲ ಕಮಲಂ। ಕಮಲಭವಗಿರ ಕಮಲನಗರಂ।
ಕಮಲಭವ ಸಖ ನಯನ ವೇದನ ನಯನ ಪದ ಕಮಲಂ॥
ಕಮಲ ವರ ಕಮಲಾರಿ ಶೇಖರ। ಕಮಲ ಪದ ಕಮಲಾವರಾ ಸುಗ।
ಕಮಲಸಖ ಕಮಲಾರಿ ಪಾವಕ ಪಾವನಾಕ್ಷ ಸ್ಮರಿ ॥೧॥

ಒಂದು ದಿನ ದಲ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು। ಬಂದು ಗುರುಗಳ ಸಂದಿಸುತ ಭಯ।
ದಿಂದ ಕೇಳ್ವರು ವೀರಶೈವದ ತತ್ವವನು ಮುದದಿ॥
ತಂದೆ ತಿಳುಹುವುದೆಂದು ಕೇಳಲು। ಕಂದು ಗುರುವರನು ಅವಲ ಸಂತಸ।
ದಿಂದ ಪೇಳಿದ ನೇರ ಜತಾದಿ ಕೇಳ ಕಂಡೆನುತ ॥೨॥

ಧರೆಗಂತೆಗಳಿಗೆ ಗರ್ಪಿಸಿಳ ಮಲಗಳ। ಧರಿಪುದೈ ಶ್ರೀ ವೀರಶೈವವೆ।
ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವು ಇದಕೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಸಮ ಧರ್ಮ॥
ನಿರುತ ಲಿಂಗವದಂಗದಲಿ ತಾ। ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ ಪರಾತ್ಪರ।
ಪರಮ ಪಾವನ ವಚನ ಬನ್ನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಮವೆಂದು ॥೩॥

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯು ಮಹಾಶರಣನುವರು। ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಪ್ಪವರಿಂ।
ವೀರಶೈವ ಕೇವಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಲಿಪ್ತರಾದೆಂದರು॥
ನಿರಾಕಾರ ದಾರ್ಢ್ಯತಾಶ್ವದ ರತಲ್ಪದ। ನಿರವನು ನಾನಾ ಮಾತೆ ಪೇಳ್ದನು।
ಪರಶಿವ ಸ್ಥಲದ ಸ್ಥಲದನವು ಗಿರಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ಸಭ್ಯದಂ॥೪॥
ಲಿಂಗಮಂತ್ರ ವೀರಶೈವನ। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಪ್ಪ ಲಿಂಗದಾಸೋಹದು।
ಅಂಗಭಾವ ಕರ್ಮದ ಸಂಗಸುಖ ಮಾಡಲಿಂಗದೊಳು ಸಹಜವದು॥
ಲಿಂಗಗಳು ಮೂರಾದ ವರನ। ಲಿಂಗಗಳು ಲಿಂಗವಾಗಿ ಪೊರೆವವು।
ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯು ನಿಂದು ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯತ ನಿಲ್ಪರು॥೫॥
ನಿತ್ಯವಸ್ತುವನು ನಿರಾಕಾರವನು। ಮುಕ್ತ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಗಳ ಭೋಗ।
ನಿತ್ಯರಲ್ಲಿರ್ಪ ಕರ್ಮ ಕಾಂಡದ ನೇಮವಿಲ್ಲ॥
(23) ಪಿತೃಪತಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ। ನಿತ್ಯ ನೇಮವ ಗೋಚರಿಸಲ್ಲಿಪ್ಪ।
ನಿತ್ಯ ಪ್ರಸಾದ ಸುಖ ಕಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಂಗಳ॥೬॥
ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಗಳಾದ ಭಕ್ತರು। ಲಿಂಗಾಂಗದಿ ತೋರಲರಿಯಾದರೆ।
ಭಂಗವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣನಿಲ್ಲದು ಸತ್ಯಸತ್ಯವಿದು॥
ಲಿಂಗವಿರಹಿತರಾದ ಭಕ್ತರು। ಅಂಗಭಾವ ಕರ್ಮ ಬಿಡಿಸಲರಿಯರು।
ಸಂಗ ಬಿಟ್ಟ ನಿರ್ಮಲ ಭಕ್ತರು ಪರಮ ಪಾವನರು॥೭॥
ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ। ಶುದ್ಧ ಭಾವದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರು।
ಕ್ರೋಧರಹಿತ ಗತಿಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯದೊಳಿರುವ ಕಾಲದಲಿ॥
ಎದ್ದು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗವ। ಶುದ್ಧ ಮನದಿಂ ಪೂಜೆಗೈದು।
ಬದ್ಧನಾಗದಿರದೆ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವನರಿದಲ್ಲಿ॥೮॥ (23)

ಅಂಗದ್ವಾರ್ಪಿತಂಗಳು ಮಾಡುತ್ತನುದಿನ । ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯಂ ಗೈವುತ ।
ಭಂಗವಾರದ ತೆರದಿ ನೆಲೆಯಾಗಳಿಂದ ಇರುತಿರಲು ॥
ಅಂಗಮನ ಭಾವಂಗಳೆಲ್ಲವು । ಲಿಂಗದಂ ಸಂಗಯಾಗಿ ಇರುತಿರೆ ।
ಮಂಗಳಾಕೃತಿ ಕೆಂದು ಸರ್ವರು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲು ॥ ೯ ॥
ಸತಿಪತಿಗಳಿಂತಿರುತಿರೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಅತಿಶಯವಾಗಿರೆ ಶಿವನ ಸಂತತ ।
ಮತಿಯುತರು ಶರಣಜನರ ಸಮವಾದೆ ಶಿವಗಂದು ರಾತ್ರಿಯೊಳು ॥
ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳನಾ । ಮಾತು ದೆಶೆಯೊಳಗಿನಾತ ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ದವಾದಿ ।
ಮತಿಗೆ ತೋರಿದ ಲಿಂಗಗಳ ವಿವರಿಸುತ್ತ ದರ್ಶಿಸಿ ॥ ೧೦ ॥
ಮರಣವಾದರು ಶಿವಗೊಡೆಯರಿಗೆ । ಪುರಗೆರೆಗಳ ಮಾರ್ಗದೊಳು [illegible] ।
ಭರದಿ ಬಸವೇಶ್ವರಗೆ ತಿಳಿದು ಆವರ್ತದಿಂ ಬಂದು ॥
ಮರಿದು ಬಾಗಿಲ ನೆಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪರಮಪದದ ಪ್ರಾಣವಿಟ್ಟು ದು ।
ದಂಡ ಸರ್ವರು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರ ಲಾಗ ಮಾರಯ್ಯ ॥ ೧೧ ॥
ನುಡಿದ ನಾಕ್ಷಣ ಬಸವರಾಜಗೆ । ಒಡೆಯ ನಿನ್ನ ನೇಕ ನಿಲುವಿಂತಹೆ ।
ಮಡದಿ ಲಿಂಗವು ಪತಿಯಿಂತೆನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪತಿಯು ಲಿಂಗವದು ॥
ಮಡದಿ ತಂತಿದೆ ನಿರುಪಾದಿಯ ಗಳ । ನೋಡದೆ ಸಂಪಡಿಸಿದ ತತ್ಕ್ಷಣ ।
ಕೊಡಲಿಸಿದ ಸರ್ವರ ಲಿಂಗಗಳ ವರ ತಂತದಲ್ಲಿ ॥ ೧೨ ॥
ಹಿಡಿಸಿ ಶಿವನ ಮಾಯವನು ನಿನಿಂತಿತ್ತ । ಮಡದಿ ಪತಿಗಳು ವಿಳಂಬಕ್ಷಣ ।
ಸಿಡಿಗರದಿ ಭಯವನಾದಕ್ಕೆ ದರು ಹಸ್ತ ತಾಡಿನದಿ ॥
ಪಿಡಿದು ತಸಿಂತ ಸವೆಲ್ಲರಾಕ್ಷಣ । ನಡೆದು ಮಂದಿರಗಳನು ಸೇರಿದರು ।
ನುಡಿಯುತ್ತ ಸತಿಪತಿಗಳೆರ್ವರ [illegible] ನು ॥ ೧೩ ॥

ಶ್ರೀಕಳಲಂ ನಾಳ್ಕುಮೊಗದ [illegible] ಶ್ರೀಕಂಠಯೋಗಿ ಸಂಸ್ತುತಿಸಿದರದು।
ನಾಥ ಚೆಂಗಳಾಧಿಪತಿ ಲೋಕ ಜಂಗಮಸೆಲ ಸೂತ್ರರಯು॥
ಖ್ಯಾತನಾದುತ್ತುಂಗ ಚೆಂಗಳನು। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾತಲವತನ್ನಲಿ।
ಕೀರ್ತಿಯ ಪಿಡಿದರು ತರವರಾತ್ರೆಗಳನು ಸ್ಥಿರರು ॥೧೭॥

ಕೇಳುತ ಪಾಲಕರು ನುತವರದಿ। ಚೆಂಗಳ ಭೂಮಿಪಲಕನು ಬಂದು।
ಚೆಂಗಳನಂ ಸ್ತುತಿಸುವ ತಲೆವಿಸ್ಮಯಕೆ ತಂದೆನಯು॥
ಕೇಳರಸ ಕಲವತಿನ್ನು। ಪಂಕ್ತಿ ಕೈಲಾಸವದು ದೊರೆವುದು।
ವಳು ಪ್ರಸನ್ನದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲ ದೊರಕ ತಂದೆನಲು ॥೧೮॥

(೨೫) ರಾಯನಾನುಡಿ ಕೇಳುತವನು। ಬಾಂಕೆಳ ದಿಕ್ಕನು ನಲನ್ನಯು। (೨೫)
ಬಾಂಕೆಳನ ಲೋಕದಿಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳ ಲಾಗವ ಬಂದು॥
ರಾಯರಿಗೆ ಕಲರೂಪವನು ಚೆಂದೆಂ। ಪಾಯಾಲ ದೊಳಗ ಯಾಕ್ಷ ಲನ್ನಯು।
ಬಾಂಕೆಳಗೆ ಕೀಸದರಿಸಿ ಕೊಂಡಂ ಗವನು ಸಿಂತನದಿ ॥೧೯॥

ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ದಪ್ಪನವಗೆ ಶರಣರ। ಗಿಲ್ಲ ನಿರಂಜನದ ಭಂಗ ಪ್ರಾಣರ ಣರ।
ಗಿಲ್ಲ ಪೆಪದ ಲೋಕದ ರಾಗ ವಲ್ಲಾ ವಾಗಿ ಲೋಕರವರು॥
ನಿಲ್ಲದ ವರದ ವರನಾಗವಲ। ಸುಲ್ಲಸಿದ ಕರೆ ದಯಾಳ್ಬ ತನ್ನಯು।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಪ್ರಮಥರಲ ಸ್ಥಾನವನಿತ್ತನ ಲಯವು ದಧಿ ॥೨೦॥

ಲಸುತ್ತ ಪರಮಾಯವನು ಸ್ಥಿರಾಪದಿ। ಮನುಷ್ಯ ಲಯವನನ ಕರಂಬರ (೨೬)
ಘನ ಶರದಿಪ್ಪೆ ಭವದಿ ಗ್ರಿವ ತಾರುವ ಸಮಯಾದಲ॥
ತನಲೆ ಬಂಸವು ರೂಪದತವ। ಘನ ಲಶ ದರಿಸಂಬೊಳಲು ದೈವಧಿ।
ಮನುಷ್ಯ ಪತಿಂಲಿಲ ಲಡೆಯಾಲಾರಿನು ಪ್ರಾಣದ ಬಾಧೆ ಬಿಡುಸು ॥೨೧॥

ನಿನ್ನ ತನುಜೆಯು ಪುಷ್ಪದಾಳಿಡೆ । ಯುನ್ನ ಕೈಯಿಂದ್ಯೊಪ್ಪಗಾಶಿ ಕಟ್ಟಲು ।
ಅನ್ನ ಬಾಧೆಯು ಪೋಪುದೆ ಪಾತಡೆ ಯಿನಸುವ್ಯ ಯೆಗ್ಗಳೆ ॥
ಯನ್ನ ತಂತ ಪಂದರದೊಳು ಪೂತಲ । ತನ್ನ ಹಸಿಯನು ಬಿಡಿ ದುರ್ಗಕ್ಕೆಂತ ।
ಅನ್ನ ಲಾಳಿಸಿ ಲಾಳಿಸನ್ನ ತಕ್ಕರಳು ತರಲಾಗಲ್ಲಿನ ॥

ಮಗನ ಕಂಬ್ಬಿರ ಲಿಂಗ ಮರುಬಂ । ದೆನುತ ಭೇದಿಸಿದಳ್ಳಿ ಮನ್ನದೆ ।
ಸಿನಾರಾಗ ದೊಳಿಯುಲ ತಗನು ಹಂಸುಹಿ ಗಳು ಸುತಳು ॥
ದಾನಶೀಳ ಗಸ್ತ್ಯ ನಾಮು ಅಮಂಬಾ । ಧ್ಯಾನ ತ್ರ್ಯಂತರ ದೀಳು ಲಾಂಬಿಕೆ ।
ಲಾನೆಳಿವ ಪರಿಕಿಸಿಲು ಬಂದಿ ತೆರದಿ ಬೇದತೆ ॥೧೦॥

ತದಿಯು ದಾರ್ಷ್ಟ್ಯದ ಮಗನ ಕಂಬ್ಬಿರ । ಮೊದನೆ ಹಸಿಯುತ ರಾಳ ತ ತನುಜೆಯು ।
ಜಿವೆಯು ಕೈಯಿಲ್ಯ್ಕ ತಂದುದುಃ ಖಿಪ ಚರಣ ರಾಲಂಗೆ ॥
ತೊದಕಿಸುತ ತಾನತ್ಯ್ವಸ್ಯನತಾ । ನದಿಗಿಳವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಾಗುತ ।
ತದನೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದ ತ್ರಿಗಣಾಪದವ ॥೧೧॥

ಸುರರು ಸ್ತುವಾವ್ಯಾಷ್ಟಿ ಅನುಸರಿಸಲು । ಮೆರೆದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ದೇವ ಮಂದುಳು ।
ಅರಕೆ ಪೋಗಳುತ ಅದ್ದರ್ಕೈ ಯಾಕಂದಿ ಮಾಗಧರು ॥
ಧರೆಯೊಳಿ ಭಕ್ತಿ ಲಿಂಗ ಮನ ಮಾಡಿದೆಯು । ನರರು ಲಸ ದಳ ದಯ ನಿಮಿಲಸ್ತುತಿ ।
ವರಪುರಾತರು ಸೇವಿಸದಕ್ಕೆ ಬಿರುಳ್ಳ ಜಿಲ್ಲ್ಯಾಯುಲ ॥೧೨॥

ಪದುಳದಲ ಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆ ನಾನಾ । ವಿಧದ ದಾನಂಗಳನು ನಿಸ್ಸೆಂಯು ।
ಮದನಹರ ಲಾಲ್ಯ್ಪ್ಯ ನಾಗುತ ಮುಕ್ತಿ ಪಾಲಿಪನು ॥
ಲದುನಿ ಮುಕ್ತಿದಿ ನಿನುವಾಳ್ವುದು । ಮುದದಿ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಲಲ ದುರುಷದಿ ।
ಮದುವೆ ದಿಕ್ಷ್ಯಾದಿ ಗಳ ನಿನ್ನ ತ ಬೋಧಿಸಿದ ಗುರುವು ॥೧೩॥

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶರಧಿಗೆ ಉತ್ತರವನು ಕೊಡಲು
ಚರರ ಸಮುದಾಯ ಕಿರಾತ ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ ವೇಷರು॥
ಅರಿಯುತ ದನಿ ಚರರ ಸಮೂಹ ಭರದಿ ಬಂದಾಮ ಮಂದಿರದ ಪ್ರದ।
ಶರಧಿ ಸುಂದರ ದೇಗುಲದ ನವರಶ್ಮಿ ತಗಿ ಬಿದ್ದುದು॥೨೪॥

ಮಂದುವೆ ದೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಗೈದನು। ವಿಧವಿಧ ದಾನಗಳ ಮಾಡುತ।
ಮುದದಿ ಕುಡಿ ದರಿ ಯುಕ್ತರ ಗಣ್ಯರಿಂದ ಸುತ ಮುದದಿ।
ಉದಯ ಕಾಲಂ ಬಿಸಿಲ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಪದಗಳಿಂ ಮಾಧ್ಯಸ್ಥ ಭೋಗ ಲ್ರಾನ।
ದಮವೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಂಗಲ ಗೈದು ತಗ್ಗಿದ॥೨೫॥ (೨೫)

(೨೬) ಗುರುವು ಪಡೆದ ತೆರದೆಗಳ ಪರಿ। ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಗೈದ ಗಹನವನು।
ಪರಿಪರಿಯ ದಾನಗಳ ದೀಕ್ಷೆ ವಿಚಾರ ಸಂಭ್ರಮದಿ॥
ವರಪುರಾಣದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನು। ಜರುಗಿಸುತ ಸಂತಸ ಪಡಿಸಿದ।
ನರರ ಜನ ಸಂದಣಿಯು ಭೋಜನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣದಲಿ॥೨೬॥

ಆಗಲಾ ಗುರುದೇವ ಗಮನ। ಬಾಗದಿಂದಲಿ ಗೈದ ಭರದಿ ಕೆ
ಲಗಾಗರ ಸಂತಸಪಡುತಲಿ ಪರಸನಾವನನು॥
ಈಗ ಗವನ ಪ್ರಗತಿಯಾದಾಗದೆ। ಪ್ರಗತಿ ಸನಾನಂ ಬರುವುದೋ।
ಆಗ ಬಂದರು ಸಾಧುಗಳು ಕೆಲ ಜನರು ಮರದಲಿ॥೨೭॥
✓ ಅವರು ಕಲಾಪದಲಿ ನೆಲೆಸಿದ। ಶಿವರ ಪ್ರೇಮದ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರು।
ಶಿವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೈದುದರು ಗುರುವರರನ್ನು ತಾಕ್ಷಣ॥
ಜವದಿ ಬಂದರಿಂ ಸಂತರಂಗದಿ। ಅವರದಿಂ ದಾನಸುತ ಬಂದರು।
ಶಿವನ ಸನ್ನಿಧಿ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿ ಗುರುವ ಕೋರಿದರು॥೨೮॥

ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ತೊಲಗಿ ಗುರುವರ ನಂದನ ಪೇಳಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮುದ।
ದಿಂದ ನಲಿದು ಸೌಧಗಳ ಸಾನಂದ ತಳಿಯುತಲಿ॥
ಬಂಧು ಕಳತ್ರ ತನಯರ ಸಹಿತ ದಯಾನಿಧಿಯ ತನಯಾತ್ಮಜ ಬಳಿಗೆ।
ಸಂದೇಶವ ಪಡೆದು ಮನ್ನಿಪ್ರದಿಂ ಬಂದವರನು [illegible] ॥೧೯॥

ಎಂದು ಪೇಳುತ್ತಲಿಪ್ಪರಿಗೆ ಜವದಿಂದವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರನ।
ಮುಂದೆ ಕರೆಯುತ ಬಾಗಿ ಪೇಳಿದರಿಂದು ಪೊಗಳಿದರು।
ಮುಂದೆ ಸಾಧುಗಳ ವೃಂದವಾಳಿಂದ ಪೊಂದಿದರಿ ಸೇವಿಸುತ।
ಬಂದ ದರ್ಶನ ಸಂಪದವು ವರ್ಧಿಸುವುದು ಸಂತತವು ॥೨೦॥

ಇಂತು ಪೇಳುತಲಿಪ್ಪರಿಗೆ ಮುದ ಪಾಂಥ ಕೈಬಿಪ್ಪಳಿಯ ನಿಕ್ಕುತ। [illegible]
ಸಂತಸದಿ ನಿವೆಲ್ಲ ಜವ ನಾಮವನು ನುಡಿರೆಂದು॥
ಸಂತಾನವನವ ಸಂಭ್ರಮ ಸಂಕರ ಕಂತು ವಂದ್ಯ ದೊರೆ ಪಾಲಿಸುತಲಿ।
ಸಂತಸದಿ ಜವನ ವಲಪ ಪದದಲಿ ಚಿರದ ರಕ್ಷಣದಿ ॥೨೧॥

ಸರ್ವತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹೀತಳದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬಲಿಯೊಳ ಗಂತಪ್ಪ ಮಹಿಮರ।
ಪ್ರವರ ಪಿನಾಕ್ಷಳ ಮಣಿದು ಕೈಗಳ ಪ್ಪಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು॥
ಪವರ್ಗಗಳ ಸಮತೆಲ್ಲ ಪದುಳಾಂಗ ಶರಣರ ಪಾದಕಾದು।
ಸರ್ವರಕ್ಷಣ ಜಯ ನಿನಾದವ ಸೈ ದರಾದರ ದಿಕ್ಕುಗಳು ॥೨೨॥

ಜಯ ನಮೋ ಲೋಕ ಪಾಲಕ ಪೂಜಿತನೆ। ಜಯ ನಮೋ ಭಕ್ತಾಳಿ ಸೇವಿತನೆ।
ಜಯ ನಮೋ ಸುರ ಲಿಂಗ ಭಜಕ ವಾಗೀಶ ವರದನೆ॥
ಜಯ ನಮೋ ಭವ ಪಾಶ ನಾಶನೆ। ಜಯ ನಮೋ ದುರಿತಾದ್ರಿ ಕುಲಿಶನೆ।
ಜಯ ನಮೋ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದಾತನೆ ಜಯ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ॥೨೩॥

Scanned by CamScanner

ಎಂದು ನಾನಾವಿಧದಿ ಭಕ್ತರ । ವೃಂದ ಶಿಷ್ಟವಿಗಳು ಸೇರುತಲಿ ।
ನಂದು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಹಿಂದೆ ಸ್ವರ್ಗದಿಹ ಮಹಿಮೆಗಳ ತಾ । ಎಂದು ನೆನೆಯುತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮರು ।
ಮಂದಿರಗಳನು ಸೇರಿ ನೆನೆಯುತಲದರ ರಸವ ವಿನದಿ ॥ ೩೪ ॥
ವನಧಿಯುತ ನದಿ ಬೆರೆಯುವಂದದಿ । ದಿನಪನಲಿ ತಮ ಮರೆವ ತೆರನಂದದಿ ।
ಘನಪ್ರಭೆಯ ಜ್ಯೋತಿಯಲಿ ಕರ್ಪೂರ ವೇದ್ಯವಾದಂತೆ ॥
ಅನ್ಯರಾದುದು ನೆನೆಗಳ ಕರಣನದಗಿದ । ನೆನೆಯುತ ತನುಮನವು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ನೆನೆಯುತಿದರ ರಸ ಪರಮ ಸಂತಸದಿಂದ ಕರಣನನನು ॥ ೩೫ ॥
(೨೬) ವರದ ಪಂಚಾಕ್ಷರನು ಕೇಳುತಲಿ ನಿರುತ ತೋರುತ ಪಂಚ ವಕ್ತ್ರನು । (೨೬)
ಪರಮ ಪಾವನ ವಿಶ್ವೇಶನಾನಂದ ಪರನೆನಿಸುಗದಿ ॥
ಪರವ ವಿಸ್ತಾರದ ಕೃತಿಯಲಿ । ನಿರುತ ವಿಲಾಸದಲಿ ಕಡುಬರೆ ।
ಪೊರೆವ ಬಗದಾಭಯದ ವಿಸ್ತಾರದ ರೂಪ ತಿಳಿಸುನಿಂ ॥ ೩೬ ॥
ಪರಮ ದುಂದುಭಿ ವತ್ಸರದಿ ಬಂ । ದಿರುವ ಜ್ಯೇಷ್ಠದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದೊಳು ।
ಇರುವ ಪಂಚಮಿ ಶುಕ್ರವಾರದಿ ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ॥ ವರದಗುರುವಿನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ।
ಪರಮ ಶರಣರ ವರ ಪುರಾಣವು । ಬರದಿ ಹರುಷದೆ ಗಾಯುವ ಮಂಗಲ ಶುಭ ಯುಕ್ತನಿದಲಿ ॥ ೩೭ ॥
ಧರೆಗೆ ಬೆಳೆಯಲಿ ನಿರುತ ಸ್ವಯರು । ವರಸುಸಂತಾನವನು ಪಡೆಯಲಿ । ಪರಮ
ಗುರು ಚರ ಲಿಂಗ ಪ್ರೀತಿಯಾ ಸೇವ ಮನವರಲಿ । ಹರುಷ ಸದ್ಗುಣ ಸದಾಚಾರಗ । ಳರಲಿ
ಯಾಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯನ ಪಿತರಲಿ । ಪರಮ ಭಕ್ತರು ಓದಿ ಪುರಾಣ ಪ್ರತಿ ಪಮನು ಬರೆಗೆ ॥ ೩೮ ॥

ಪರಿಯುಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ ಶರಣರ । ಪರಮ್ಯಾರ್ಣವ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿ ।
ನಿರುತ ಪ್ರಶ್ರಿಸಿ ಪಠಿಪ ಮನುಜರ ಸಚನ ಜಿಹ್ವೆಯುಗಳ ॥
ಆಂದಲ ಧನ ಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಂಪದ । ತರುಣ ನುತನು ತೆರಿಯು ತನುಪಾಲಸಿ ।
ಪ್ರೊರಿಯುವನು ಪರಗತನು ಸಂತತ ವೃದನೆಯು ಸಂಧಿ ॥ ೨೯ ॥

ಐದನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೪೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶಕ ೧೯೦೪ ಶ್ರೀ ದುಂದುಭಿ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಬುಧವಾರ ೨೪-೧೧-೧೯೮೨
ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಚೆನ್ನಬಸವ
ರಾಮಾಚಾರ್.